

**BESCHIKKING D.D. 27 AUGUSTUS 2002 - NR. MW98.27376 VAN GEDEPUTEERDE STATEN
VAN GELDERLAND**

Wet milieubeheer

1 INLEIDING

1.1 Aanvraagster

De vergunningaanvraag is ingediend door N.V. EPON te Zwolle op 6 december 2000. Daarna hebben wij bericht ontvangen dat voor aanvraagster in de plaats is gekomen de rechtspersoon Electrabel Nederland N.V. (Electrabel), eveneens gevestigd te Zwolle. Wij merken Electrabel aan als vergunningaanvraagster.

1.2 De inrichting en de aanvraag

De revisievergunningaanvraag ingevolge de Wet milieubeheer is ingediend voor de inrichting "Centrale Gelderland" van Electrabel, gelegen aan de Weurtseweg 460 te Nijmegen. Centrale Gelderland produceert elektriciteit voor het openbare net en levert als bijproduct stoom aan bedrijven van derden. De restproducten vliegas, bodemas en gips worden als bouwgrondstoffen afgezet.

De aanvraag betreft de bestaande inrichting, te weten een kolengestookte elektriciteitscentrale waarin houtchips mogen worden bijgestookt (mits die niet bestaan uit afval in de zin van de milieuregelgeving) met bijbehorende voorzieningen en installaties, een loshaven en kolenpark, voorzieningen voor opslag en intern transport van grond- en hulpstoffen en van reststoffen en voorzieningen voor facilitaire diensten. Naast de kolengestookte hoofdeenheid (G13) behoren een met huisbrandolie gestookte snelstartketel (SSK) en hulpketel (HK) bij de inrichting. De SSK voorziet in voortzetting van stoomleverantie bij onverwachte afschakeling van eenheid G13. De HK ondersteunt de start van G13 en levert bij langdurige stops stoom aan derden. Daarnaast heeft de vergunningaanvraag betrekking op een door Electrabel gewenste verandering van de inrichting en de werking daarvan met het oog op het bijstoken van biomassa in de kolengestookte eenheid, met bijbehorende faciliteiten voor transport, opslag en voorbehandeling daarvan. Ten slotte wordt met de aanvraag beoogd dat de al aanwezige voorzieningen om houtchips bij te stoken mogen worden gebruikt voor houtchips die in de zin van de milieuregelgeving moeten worden aangemerkt als afvalhout.

Electrabel is voornemens een deel van de huidige koleninzet voor eenheid G13 te vervangen door biomassa en door afvalhout als bijstookbrandstof. Zij heeft bedrijfseconomisch belang bij de inzet van deze brandstoffen in verband met de liberalisatie van de elektriciteitsmarkt. Met verwezenlijking van dit voornemen vult vergunninghoudster haar deel van verplichtingen in, die voortvloeien uit het op 24 april 2002 tussen de elektriciteitsproductiesector en de Ministers van Economische Zaken en van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer afgesloten "Convenant Kolencentrales en CO₂-reductie".

Aangezien de bijstookbrandstof ten minste grotendeels zal bestaan uit afvalstoffen komt de inrichting mede te vallen onder categorie 28 van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer.

Een revisieprocedure was nodig omdat het nu nog vigerende samenstel van milieuvergunningen verouderd en versnipperd is.

Electrabel heeft de vergunningaanvraag na indiening verduidelijkt en voorzien van meer informatie op ons schriftelijk verzoek van 2 februari 2001. Na indiening van de vergunningaanvraag en MER heeft vergunningaanvraagster bovendien haar plannen bijgesteld. Aanvankelijk was zij van plan in eenheid G13 de al geruime tijd bestaande praktijk van het terugstoken van slib van de eigen afvalwaterbehandelingsinstallatie (ABI-slib) te continueren. Zij heeft echter te kennen gegeven daarmee in april 2001 te stoppen en niet voornemens te zijn het terugstoken van ABI-slib te hervatten. Het terugstoken van ABI-slib is gestaakt en uit de vergunningaanvraag geschrapt. De wijzigingen van de vergunningaanvraag (door Electrabel samen met de ongewijzigde delen van de aanvraag als complete map aangeboden) hebben wij op 2 juli 2001 ontvangen. De bijgestelde vergunningaanvraag is tegelijk met de ontwerpvergunning ter inzage gelegd.

Wij verwijzen hierover ook naar de hoofdstukken 2 en 3.

1.3 Vergunningplicht ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren

Het dagelijks bestuur van het Zuiveringsschap Rivierenland is van oordeel dat het onderhavige project geen aanleiding is voor het laten indienen van een vergunningaanvraag ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren bij het zuiveringsschap. Dit ligt vast in een brief van 12 februari 2001 aan vergunningaanvraagster.

De bijstook van biomassa zou tot gevolg kunnen hebben, dat over de door Rijkswaterstaat aan vergunninghoudster afgegeven vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren voor lozing op rijkswater opnieuw besloten moest worden. Rijkswaterstaat heeft hierover overleg gevoerd met vergunningaanvraagster en mondeling uitsluitsel gegeven aan onze dienst Milieu en Water. Dit gesprek is door ons bevestigd in een brief aan vergunninghoudster van 26 april 2001, waarin wij tevens hebben vastgelegd dat aan paragraaf 8.1.3.2 van de Wet milieubeheer geen toepassing behoefde te worden gegeven.

1.4 Betrokken overheidsorganen en instanties

Bij de procedure zijn de volgende organen en instanties betrokken:

- de colleges van Burgemeester en Wethouders van de gemeenten Nijmegen, Beuningen, Heumen, Wijchen, Groesbeek, Ubbergen, Over-Betuwe en Bommel;
- Rijkswaterstaat, directie Oost Nederland;
- Waterschap Rivierenland;
- VROM-Inspectie regio Oost (v/h Inspectie Milieuhygiëne Oost);
- Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, directie Oost;
- Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, directie Afvalstoffen;
- de Commissie voor de milieueffectrapportage;
- het Afval Overleg Orgaan.

2 MILIEUEFFECTRAPPORT

Bij de voorbereiding van een besluit over bijstook van de kolengestookte centrale moest ingevolge de Wet milieubeheer en het MER-besluit een milieueffectrapport (MER) worden gemaakt.

Na het doorlopen van de daartoe voorgeschreven procedure hebben wij op 1 december 2000 een MER van vergunningaanvraagster ontvangen. Het MER is ter visie gelegd en daarop zijn schriftelijk en mondeling adviezen en opmerkingen ontvangen.

De Commissie voor de m.e.r. heeft de adviezen en opmerkingen, een op verzoek van die commissie door vergunningaanvraagster bij het MER gegeven schriftelijke toelichting plus een reactie daarop van een van degenen die tot het geven van een reactie op de toelichting in de gelegenheid zijn gesteld (namelijk de indieners van adviezen en opmerkingen bij het MER), betrokken bij haar toetsingsadvies. Daarnaast heeft de Commissie voor de m.e.r. de verandering van de plannen van vergunningaanvraagster met betrekking tot het terugstoken van ABI-slib (zie hierboven onder nr 1.2) bij haar toetsingsadvies betrokken.

In verband met de schriftelijke toelichting bij het MER van vergunningaanvraagster en de gelegenheid die indieners van adviezen en opmerkingen hebben gekregen om naar aanleiding daarvan nog een reactie in te zenden, en in verband met de aankondiging van Electrabel over wijziging van haar plannen inzake het ABI-slib, heeft de Commissie voor de m.e.r. in overleg met ons haar toetsingsadvies enige tijd aangehouden na het verstrijken van de termijn die genoemd is in artikel 7.26 van de Wet milieubeheer. Zij heeft het toetsingsadvies op 31 mei 2001 uitgebracht. De opmerkingen en adviezen, de toelichting van Electrabel, de reactie daarop en het toetsingsadvies van de Commissie voor de m.e.r. met de bijbehorende aanbiedingsbrief worden tegelijk met de ontwerpvergunning ter inzage gelegd.

De Commissie voor de m.e.r. concludeert samengevat: Hoewel het MER op een aantal punten voor verbetering vatbaar zou zijn bevat het, beschouwd in samenhang met Electrabel's toelichting en besluit met terugstok van ABI-slib te stoppen, de noodzakelijke informatie voor het meewegen van het milieubelang bij de besluitvorming.

De commissie beoordeelt de informatie in het MER over de bijstook van biomassa (de voorgenomen activiteit op grond waarvan een MER nodig was) in het algemeen als bondig, helder en toegankelijk.

Het terugstoken van ABI-slib is inmiddels in overeenstemming met de gewijzigde plannen van Electrabel uit de vergunningaanvraag geschrapt en doet niet meer ter zake als onderdeel van het meest milieugunstige alternatief van het MER. Wij zullen daarom niet ingaan op opmerkingen, reacties en adviezen naar aanleiding van het MER, die op het terugstoken van ABI-slib betrekking hebben.

Biomassa, afvalhout en kolen

Naar aanleiding van de aanbiedingsbrief bij het toetsingsadvies van de Commissie voor de m.e.r. van 31 mei 2001: In de centrale kunnen kolen van uiteenlopende kwaliteit worden ingezet. Bij het besluit op de aanvraag is daarmee rekening gehouden.

De betekenis van het MER voor het "revisiebesluit" over de kolenstook zien wij als volgt.

Het MER geeft een beschrijving van effecten van biomassa- en afvalhoutbijstook plus kolenstook als onderdeel van het voorgenomen alternatief. Het laatste is op zich een activiteit waarvoor aanvraagster al eerder de nodige vergunningen waren verleend, en waarvoor een MER niet noodzakelijk was.

Het voorgenomen alternatief van het MER voorzover het de bijstook betreft beschouwen wij als achtergronddocument voor ons besluit op het overeenkomstige deel van de vergunningaanvraag. Voor de kolenstook heeft het MER niet die betekenis. De informatie van het MER daarover dient als illustratie voor de belasting die het gevolg is van de beschreven inzet van de centrale. Het is informatie die inzicht geeft in het relatieve belang van bijstook ten opzichte van de bestaande situatie. De in het MER beschreven milieubelasting ten gevolge van de kolenstook geeft de situatie

zoals die zich in een bepaald jaar feitelijk voordeed gezien de in dat jaar gerealiseerde inzet van de centrale.

Ook op de reacties over "kolenstook-aspecten" gaan wij niet in. Wij verwijzen naar hetgeen elders in deze considerans over dit onderwerp is geschreven.

Electrabel heeft samenstellingscriteria voor biomassa en afvalhout in het MER gezet. Ten tijde van indiening van het MER en vergunningaanvraag werkte Electrabel niet met een door haar beoogde limitatieve lijst van bij te stoken biomassasoorten. De eventueel bij te stoken biomassa was blijkens het MER- wel beperkt door de samenstellingscriteria, die waren gebaseerd op zowel BLA-eisen voor het betreffende deel van de rookgassen als technische eisen ten behoeve van de installatie. Overigens worden in de vergunning wel afvalcategorieën vastgelegd.

Het MER stelt dat reststoffen, ook indien de centrale bijgestookt wordt met biomassa en hout, aan de eisen voor bouwgrondstoffen moet voldoen. Hiermee wordt in het MER impliciet iets gezegd over de samenstelling van bodemas en vliegas.

Zoals in enkele reacties terecht wordt opgemerkt, zal de bijstook met afvalstoffen een doelmatige vorm van verwijdering moeten zijn. Bij de totstandkoming van een afvalbeheersplan worden daarvoor de afwegingen inzichtelijk gemaakt en keuzes gemaakt. Ten tijde van vaststelling van de vergunning wordt aan het dan vigerend beleid getoetst. Vóór dat moment worden geen stromen onttrokken aan het afvalcircuit. Na de rechterlijke uitspraak dat het bijgestookte hout afval is, is die bijstook stilgelegd. Ook hiervoor wordt nu op doelmatigheid getoetst.

Door het stellen van emissienormen en continue meting van stof wordt aan de betreffende aanbeveling van de commissie voldaan. Ook is na toetsing van emissie aan immissienormen (grenswaarden en MTR-waarden) gecontroleerd of de uitworp problemen oplevert.

Op de mogelijkheid mitigerende maatregelen te treffen voor geluidshinder ten gevolge van bedrijfsgebonden verkeer zijn wij bij de inhoudelijke overwegingen ingegaan.

Voor de monitoring van feitelijke emissies van een aantal stoffen zijn voorschriften aan de vergunning verbonden.

Voorzover bij de opmerkingen in algemene termen is aangevoerd dat in het MER het meest milieuvriendelijke alternatief onjuist is geformuleerd of onvoldoende is onderzocht, merken wij op dat ook het meest milieuvriendelijke alternatief ingevolge de wet moet zijn aan te merken als een alternatief dat redelijkerwijs in beschouwing moet worden genomen. De aangehaalde kritiek wijzigt ons oordeel over het MER (waarbij wij het schrappen van terugstook van ABI-slib in aanmerking nemen) niet.

Wat betreft dioxine- en andere emissies verwijzen wij naar de inhoudelijke overwegingen. Daarnaast verwijzen wij ook voor de rol die (ontwerp)regelgeving bij ons besluit heeft gespeeld. Ook verwijzen wij naar de inhoudelijke overwegingen voor de toetsing aan immissienormen.

Een vergelijking van de bestaande emissiesituatie volgens het MER met de emissies zoals die in 1999 blijkens het milieujaarverslag zijn gerealiseerd, is niet zonder meer mogelijk. De in 1999 blijkens het verslag gerealiseerde emissie is voor een aantal stoffen bepaald door een eenmalige meting, doorberekend naar de bezettingsgraad van de centrale in dat jaar (ruim 50%). Het MER gaat uit van maximale bezettingsgraad voor biomassa en afval en de bezettingsgraad van kolen in 1998. Zink is beoordeeld als deel van de groep "zware metalen". Er zijn geen argumenten om voor dit metaal apart een beoordeling te doen. Dit geldt zeker nu het terugstoken van ABI-slib is vervallen.

Het gemengde karakter van de emissie, naar aanleiding waarvan het MER vragen heeft opgeroepen, heeft geleid tot een daarop toegespitst systeem van normstelling, waarbij het voorkomen van opvullen van emissienormen ook aandacht heeft gekregen.

Over het aantal werkelijke transportbewegingen per as ten gevolge van de bijstook met hout en biomassa kan met gebruik van een registratie voor aangevoerde afvalstoffen duidelijkheid

ontstaan. Naar wij verwachten zal alle biomassa als afval moeten worden aangemerkt. Inventarisatie van te verwachten aantal vrachtbewegingen en onderzoek naar mogelijkheden tot vermindering daarvan wordt voorgeschreven.

Inmiddels heeft Rijkswaterstaat als bevoegd gezag te kennen gegeven dat voor de in het MER beschreven uitvoeringsvariant (waaruit het terugstoken van ABI-slib vervalst) momenteel geen nieuwe vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren nodig is.

Naar aanleiding van de wijziging van de plannen van vergunningaanvraagster inzake het terugstoken van ABI-slib hebben wij het volgende overwogen over de relatie tussen het MER en de vergunningaanvraag, zoals die uiteindelijk na bijstelling luidt.

Het voorgenomen alternatief van het MER kwam overeen met het plan dat vergunninghoudster had toen zij de oorspronkelijke versie van de vergunningaanvraag indiende.

Nadat zij haar plannen heeft bijgesteld en de vergunningaanvraag dienovereenkomstig heeft aangepast met het schrappen van het terugstoken van ABI-slib, ontstond in tweede instantie verschil tussen het voorgenomen alternatief en de bijgestelde aanvraag.

Uit vaste jurisprudentie blijkt dat een aanvraag na indiening nog gewijzigd kan worden, mits wijziging plaatsvindt voordat de aanvraag samen met een ontwerpvergunning ter inzage wordt gelegd en dus de ontwerpvergunning door belanghebbenden beoordeeld kan worden tegen het licht van de aanvraag waarop die betrekking heeft.

De vraag is of ingeval een MER met een niet meer actueel "voorgenomen alternatief" bij de aanvraag is ingediend, hier anders over moet worden geoordeeld.

Nu het in het MER beschreven voorgenomen alternatief ten minste ook alle activiteiten omvat die vastliggen in de bijgestelde vergunningaanvraag en omdat de in het voorgenomen alternatief van het MER beschreven effecten van het terugstoken van ABI-slib op dat alternatief 'in mindering' kunnen worden gebracht, menen wij dat dat ook in dit geval de vergunningaanvraag nog mocht worden gewijzigd zoals dat is gedaan.

Het MER geeft voldoende informatie over de nu aangevraagde variant om de milieugevolgen daarvan te kunnen beoordelen.

Wij zijn van mening dat ook voor de nu voorliggende vergunningaanvraag is voldaan aan de wettelijke MER-plicht.

Afrondend oordeel over het MER

Hoewel het MER duidelijker, vollediger en op onderdelen beter onderbouwd had kunnen zijn, is er geen reden om het te kwalificeren als een MER dat niet aan de vereisten voldoet. Daarbij betrekken wij de aanvullende informatie die door Electrabel nog in februari 2001 op het MER is gegeven.

3 TOETSINGSKADER VOOR DE VERGUNNING, OVERIGE RECHTSTREEKS VOOR DE INRICHTING TOEPASSELIJKE REGELGEVING, ANDERE DOCUMENTEN

Regelgeving

De inhoud van de milieuvergunning moet voldoen aan de in de hoofdstukken 8 en 10 van de Wet milieubeheer daarvoor gestelde regels.

Het Besluit emissie-eisen stookinstallaties A (BEES A) is op eenheid G13 niet van toepassing in verband met het bijstoken van afvalhout en biomassa (artikel 2 sub b ten zevende, BEES A). Het is eveneens niet van toepassing op de SSK wegens het geringe aantal bedrijfsuren per jaar (art. 2 sub b ten achtste, BEES A). Wel is het BEES A rechtstreeks van toepassing op de HK.

Het Besluit zwavelgehalte brandstoffen is ingevolge artikel 2 van dit besluit van toepassing op kolen en olie die worden verstoekt in respectievelijk eenheid G 13 en de SSK. Dit betekent dat het zwavelgehalte van de daarvoor ingezette brandstof op grond van het besluit niet hoger mag zijn dan de in het besluit genoemde waarden. Het verdraagt zich niet met het besluit om daarnaast in de vergunning eisen over het zwavelgehalte van deze brandstoffen op te nemen.

De inrichting valt onder de werking van het Besluit Risico's Zware Ongevallen (BRZO), op grond waarvan aan bepaalde verplichtingen met het oog op preventie van ongevallen moet worden voldaan.

De in de vergunning te maximeren geluidsimmissie vanwege de inrichting is getoetst op eventuele (cumulatieve) overschrijding van grenswaarden die voortvloeien uit de zonering op grond van de Wet geluidhinder.

Het Besluit luchtemissies afvalverbranding (BLA) is ingevolge artikel 1 van dit besluit op eenheid G13 niet van toepassing.

De emissie naar de lucht van daarvoor in aanmerking komende stoffen is getoetst aan immissiewaarden van het Besluit luchtkwaliteit.

Ten slotte moet nog de richtlijn nr. 2000/76/EG van de Europese Unie betreffende de verbranding van afval genoemd worden.

De richtlijn heeft onder meer betrekking op zogenaamde meeverbrandingsinstallaties, waar de voorliggende vergunningaanvraag ook betrekking op heeft. Zij is in december 2000 in werking getreden. Op 28 december 2002 zullen de nationale overheden, ook de Nederlandse, daarop gebaseerde nationale regelgeving gereed moeten hebben. Op grond van artikel 20 van de Europese richtlijn zal de Nederlandse regelgeving moeten stipuleren, dat ze voor bestaande installaties pas van toepassing wordt op 28 december 2005. Volgens de begripsbepalingen van de richtlijn (artikel 3, zesde lid) is de onderhavige inrichting een bestaande installatie. Het staat de Nederlandse regelgever niet vrij van deze overgangstermijn in de algemene regels af te wijken. Het effect van de Europese richtlijn is dat uiterlijk in december 2005 harmonisatie van nationale regelingen en individuele vergunningen moet zijn bereikt, behoudens eisen die de bevoegde autoriteiten met inachtneming van respectievelijk de richtlijn en de nationale uitwerking daarvan voor noodzakelijk houden. Dat leidt op termijn tot gelijke uitgangspunten voor de betreffende bedrijven op de Europese markt. Slechts voorzover dat op de genoemde gronden toegestaan én nodig is, kan op die harmonisatie inbreuk worden gemaakt.

Een ontwerp voor de Nederlandse uitwerking van de Europese richtlijn is op 19 maart 2002 in de Staatscourant geplaatst: het Ontwerpbesluit verbranden afvalstoffen.

De inrichting van Electrabel moet op grond van de richtlijn en volgens artikel 17 van het Ontwerpbesluit verbranden afvalstoffen (BVA) als een bestaande installatie worden aangemerkt. Dat wil zeggen dat na 28 december 2005 een aantal bepalingen van het dan voor deze inrichting van kracht zijnde BVA rechtstreeks van toepassing is, en dat andere bepalingen van het BVA dan door ons in de milieuvergunning verwerkt moeten zijn. Tot die datum geldt voor de inrichting de "oude regelgeving".

De overgangstermijn tot december 2005 moet als een begunstigingstermijn worden beschouwd voor bedrijven en autoriteiten om hun inrichtingen en vergunningen in overeenstemming te brengen met de eisen die uiteindelijk bij of krachtens het Besluit verbranden afvalstoffen (BVA) zullen gaan gelden.

Andere documenten

De inzet van biomassa en afvalhout als bijstookbrandstof in de kolencentrale moet doelmatig zijn. Daarvan is sprake als dat materiaal nuttig wordt toegepast of anderszins in overeenstemming is met het afvalstoffenbeleid. Voor de beoordeling daarvan is ten behoeve van de ontwerpvergunning teruggegrepen op het Ontwerp-Landelijk afvalbeheerplan (LAP) voor de jaren 2002-2012. Wij gaan er voorshands van uit dat tot het moment van vaststelling van deze vergunning in het Ontwerp-LAP geen voor dit besluit relevante wijzigingen worden aangebracht.

Wij hebben de immissie van daarvoor in aanmerking komende stoffen vergeleken met de toetsingswaarden voor die stoffen van de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR).

Met het vergunningbesluit wordt uitvoering gegeven aan het vigerend Gelders Milieu Plan en aan het overige provinciaal beleid. Met name zijn dat het Convenant Benchmarking en het daarop geënte provinciale uitvoeringsbeleid en de beleidslijn Gelders Maatwerk voor Bedrijven.

4 BESLUITVORMINGSPROCEDURE

Na afronding van de MER-procedure met de binnenkomst van een advies van de Commissie voor de m.e.r. zijn de (bijgestelde) vergunningaanvraag met een ontwerpbesluit en de overige procedurestukken ter inzage gelegd van 26 juli 2001 tot en met 23 augustus 2001. Gedurende die periode konden schriftelijk bedenkingen tegen dat ontwerp worden ingediend en is conform artikel 3:25 van de Algemene wet bestuursrecht gelegenheid geboden mondeling bedenkingen in te dienen.

Bij de bedenkingen is onder meer opgemerkt dat de wettelijk verplichte aanplakking aan het gemeentehuis te Nijmegen van de kennisgeving van de ontwerpvergunning niet heeft plaatsgevonden. Op grond van recente jurisprudentie was duidelijk dat een vergunning om deze reden voor vernietiging vatbaar zou zijn. Daarom hebben wij ervoor gekozen om de vergunning-procedure vanaf het moment van terinzagelegging van de ontwerpvergunning opnieuw uit te voeren.

Gezien de aard van de inhoudelijke opmerkingen over de ontwerpvergunning hebben wij gemeend deze gelegenheid te moeten gebruiken om een nieuwe ontwerpvergunning op te stellen met verduidelijkingen, aanvullingen of bijstellingen in de overwegingen en het dictum.

Om vergissingen te voorkomen zullen wij in het vervolg van de overwegingen daarom spreken van ontwerpvergunning 1 (het ontwerp dat in juli/augustus 2001 ter inzage lag) en van ontwerpvergunning 2 (het bijgestelde ontwerp dat medio 2002 ter inzage ligt).

Een reactie die rechtstreeks ingaat op een aantal vragen, opmerkingen, bedenkingen en adviezen met betrekking tot ontwerpvergunning 1 geven wij in een notitie die tegelijk met ontwerpvergunning 2 ter inzage wordt gelegd. Die notitie is géén onderdeel van ontwerpvergunning 2 en de daarbijbehorende overwegingen.

Over de mogelijkheid aan het eind van de vergunningprocedure beroep in te stellen tegen ons definitieve besluit valt in dit verband nog het volgende op te merken.

Bij uitspraak nr. E03.97.0778 van 28 mei 1999 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geoordeeld dat de wet zich niet verzet tegen het tweemaal ter visie leggen van een ontwerpbesluit, maar dat de rechtzoekende daarop niet bedacht hoeft te zijn. Daarom kunnen later aan te voeren beroepsgronden voortbouwen op bedenkingen die tegen het eerste óf tegen het tweede ontwerpbesluit zijn gericht, of de beroepsgronden kunnen betrekking hebben op veranderingen in het definitieve besluit ten opzichte van het eerste óf van het tweede ontwerpbesluit.

Naar aanleiding van ontwerpvergunning 2, die ter inzage lag van 13 juni t/m 11 juli 2002, hebben wij op 12 juli 2002 schriftelijk advies ontvangen van Burgemeester en Wethouders van Nijmegen (A) en van de Regionaal inspecteur VROM, regio Oost (B).

Schriftelijke bedenkingen zijn ontvangen van:

- Mobilisation for the Environment (MOB), per e-mail op 3 juli en per brief op 9 juli 2002 (C);
- de Burgemeester van Kranenburg, op 6 juli 2002 (D);
- Vrijwillige Milieurecherche, op 8 juli 2002 (E);
- Vereniging Stedelijk Leefmilieu, op 9 juli 2002 (F);
- Gelderse Milieufederatie, op 11 juli 2002 (G);
- Burgemeester en Wethouders van Beuningen, op 11 juli 2002 (H); en
- een vervolgbrief van de Burgemeester van Kranenburg, op 13 augustus 2002 (I).

Na afloop van de openbare gedachtewisseling, die op 2 juli 2002 te Nijmegen plaats had, heeft niemand van de gelegenheid gebruikgemaakt om mondeling bedenkingen in te dienen.

Een exemplaar van de adviezen, brieven met bedenkingen en van het verslag van de gedachtewisseling worden met het definitieve besluit op de aanvraag ter inzage gelegd.

In paragraaf 5.11 gaan wij op een en ander in.

5 TOTSTANDKOMING VAN EN OVERWEGINGEN BIJ DE INHOUD VAN HET BESLUIT

5.1 Jaarvrachten

Uit de inhoudelijke opmerkingen over ontwerpvergunning 1 bleek dat daarin informatie over de omvang van luchtverontreinigende emissies gemist werd en dat het theoretisch maximaal mogelijke totaal aan emissie-jaarvrachten, zoals dat berekend werd door belanghebbenden, veel groter zou zijn, dan het totaal aan vrachten dat wij in praktijk maximaal mogelijk achtten en (impliciet) bedoelden te vergunnen. Niet op het punt van de ontwerp-emissieconcentratie-eisen maar op het punt van maximaal mogelijke jaarvrachten gaf ontwerpvergunning 1 geen uitsluitel. Naar aanleiding van deze opmerkingen is overleg gevoerd met vergunningaanvraagster, gericht op het verkrijgen van zo exact mogelijk inzicht in de emissie-jaarvrachten die het maximaal mogelijke gevolg waren van de eerder vergunde kolenstook en waarvoor opnieuw vergunning is gevraagd. In het verleden is vergunning verleend voor de kolencentrale met eisen voor SO₂, NO_x en stof. Ten tijde van vaststelling van die vergunning was dat in het algemeen voor vergelijkbare inrichtingen het geval en werden andere emissies als ondergeschikt niet in beeld gebracht. Het was de tijd waarin verzurende emissies het overheersende milieuthema waren. Deze bestaande situatie vormt niettemin een belangrijk gegeven voor het totaal van de emissie van de kolengestookte centrale met bijstook van afvalhout en biomassa.

De voorliggende revisievergunningaanvraag en het MER (voorgenomen variant) geven informatie over het maximumgehalte aan diverse stoffen, die in de "worst-case-kolenkwaliteit" kunnen voorkomen en die leiden tot luchtverontreinigende uitstoot. Op basis van de maximaal mogelijke jaarlijkse input via de steenkool en het verwijderingsrendement van de diverse installatieonderdelen is daarmee per stof een theoretisch maximaal mogelijke emissievracht ten gevolge van de kolenstook te berekenen.

Echter, de veronderstelling dat de aldus berekende jaarvrachten allemaal daadwerkelijk gerealiseerd zouden kunnen worden, is onjuist. Die "som aan emissiejaarvrachten" kan niet vóórkomen, omdat per soort steenkool (naargelang herkomst) daarin nu eens meer van de ene stof, dan weer meer van de andere stof zit. Met andere woorden: er zijn geen kolensoorten die voor alle stoffen

tegelijktijd als "worst-case-kolen" aangemerkt kunnen worden. Naast de theoretisch mogelijke maximale emissie van stof A is de theoretisch mogelijke maximale emissie van stof B uitgesloten. Er is met vergunningaanvraagster gesproken over mogelijkheden om jaarvrachten te maximeren, los van de vraag welke jaarvrachten voor ons als bevoegd gezag acceptabel zouden zijn.

Daarbij is de volgende vraag aan de orde geweest: Hoeveel van elk der in aanmerking komende soorten steenkool (naar gelang herkomst) zal vergunningaanvraagster jaarlijks ten hoogste willen verstoken? Deze vraag bleek niet te beantwoorden, omdat de steenkoolhandel zich buiten haar gezichtsveld voltrekt. Tijdens de (intercontinentale) verscheping van steenkool komt pas de uiteindelijke bestemming en prijs via een min of meer met termijnhandel vergelijkbaar proces vast te staan. Als gevolg hiervan is het voor ons in principe niet mogelijk om bepaalde steenkoolpakketten uit te sluiten of te maximeren en aldus invloed op emissiejaarvrachten uit te oefenen, daar inzicht in de financiële gevolgen volledig ontbreekt en dus ook de redelijkheid van zo'n voorschrift door ons niet af te wegen is. Slechts als niet te overschrijden grenswaarden in geding zouden zijn en de kolenstook daaraan relevant zou bijdragen (hetgeen niet het geval is), zou een maximering ongeacht kosten aan de orde kunnen komen. Verwezen zij naar artikel 8.4, derde lid, van de Wet milieubeheer.

Tijdens het overleg is Electrabel uitgenodigd alsnog onderbouwde cijfers te geven over voor haar acceptabele gemaximeerde emissiejaarvrachten. Die cijfers hadden alsnog een rol kunnen spelen in het besluitvormingsproces. Op deze uitnodiging is Electrabel niet ingegaan.

Wij hebben vervolgens overwogen om de jaarvrachten ten gevolge van kolenstook zoals opgenomen in het voorgenomen alternatief van het MER te gebruiken, na die te hebben herberekend voor een jaar inzet van de centrale op vollast.

Electrabel heeft toen gevraagd om het hiervoor onder paragraaf 3 genoemde BVA, dat toen nog in conceptstadium verkeerde, voor het vergunningbesluit te hanteren. Wij hebben dit toen afgewezen wegens de conceptstatus van het BVA op dat moment. Het concept was binnen het Ministerie van VROM nog in bewerking, waartoe informeel commentaar van externe direct-betrokkenen was gevraagd. Pas daarna zou een Ontwerp-BVA worden vastgesteld. Ook was het concept nog niet openbaar gemaakt door het ministerie en dus nog niet voor iedereen toegankelijk. In dit stadium was het overleg met Electrabel over jaarvrachten op 19 maart 2002, toen als gevolg van nieuwe ontwikkelingen het onderwerp jaarvrachten uit beeld verdween.

5.2 Toekomstige wetgeving: Besluit verbranden afvalstoffen

Op 19 maart 2002 heeft de Minister van VROM het Ontwerp-BVA in de Staatscourant geplaatst, waarmee het openbare vaststellingstraject voor het BVA werd ingezet. Ingrijpende wijzigingen in de tekst van het Ontwerp-BVA zijn voor definitieve vaststelling niet meer te verwachten.

Op basis van het Ontwerp-BVA is naar onze mening met de vergunning te anticiperen op toekomstige wetgeving. Het biedt een alleszins bruikbare basis voor de inhoud van de belangrijkste onderdelen van de vergunning, waarvoor op dit moment andere geldende of praktisch toepasbare regelgeving ontbreekt. Omdat het BVA voor de onderhavige installatie vanaf eind 2005 zal gelden en dan regels geeft waarvan niet afgeweken mag worden, is overeenkomstige toepassing daarvan op dit moment in deze vergunning uit redelijkheidsoogpunt te verkiezen boven het gebruik van bestaande beleidsdocumenten die niet opgesteld zijn met het oog op het aangevraagde bedrijfsproces. Met een beroep op de omstandigheid van komende dwingende regelgeving wijken wij daarom af van beleidsregels die voor het onderhavig proces toepasbaar zouden zijn en maken wij geen gebruik van andere (beleids)regels die wellicht voor dit proces aanwijzingen voor de vergunning bevatten.

Het onderwerp "jaarvrachten" is daarmee als thema voor het besluit op de vergunningaanvraag alsnog vervallen, zoals uit de vervolgoverwegingen zal blijken. Het Ontwerp-BVA kent niet de mogelijkheid jaarvrachten te maximeren, tenzij indirect met het oog op wettelijke luchtkwaliteitseisen.

Het anticiperen op de komende regelgeving houdt uiteraard in dat voor de installatie van Electrabel relevante wijziging van het BVA ten opzichte van het Ontwerp-BVA, of wijziging van het BVA na datum van inwerkingtreding maar vóór december 2005, tot ambtshalve aanpassing van deze vergunning leidt. Na het van kracht worden van het BVA voor de installatie van Electrabel (eind 2005) zal een deel van de vergunning van rechtswege vervallen; daarnaast kan een ambtshalve aanpassing in verband met de nieuwe rechtssituatie nodig zijn.

- Voorschriften op niveau van het Ontwerp-BVA zijn op ALARA-niveau

Bij het besluit op de vergunningaanvraag moeten ontwikkelingen die plaatsvinden tot op het moment van vaststelling van de vergunning worden betrokken. De publicatie van het Ontwerp-BVA in de Staatscourant is zo'n ontwikkeling. Tenzij de nu nog voor de inrichting vigerende regelgeving daaraan in de weg staat, zijn er argumenten in de nu aangevraagde vergunning de bepalingen van het Ontwerp-BVA over te nemen; bepalingen die te zijner tijd al dan niet rechtstreeks voor deze inrichting zullen gaan gelden. Voorzover dat in de toekomst ook op basis van het BVA mogelijk en nodig zou zijn, kunnen wij nu ook al nadere eisen stellen. Met inachtneming hiervan zal een vergunningbesluit naar onze mening voldoen aan de eisen van de Wet milieubeheer, met name ook aan het in artikel 8.11, derde lid, van de wet vastgelegde zgn. ALARA-principe. Immers, die vergunning is op het voor Europa geharmoniseerde peil; ze is niet verouderd want vanaf december 2002 respectievelijk december 2005 geldt ze wettelijk voor nieuwe en bestaande inrichtingen. Een dergelijke vergunning voldoet ook aan artikel 8.11, derde lid, Wet milieubeheer. Ten behoeve van lokale/regionale belangen wordt recht gedaan aan de wettelijke luchtkwaliteitsnormen, zo nodig doordat in de vergunning met het oog daarop eisen worden gesteld aan installatie en/of exploitatie. Het BVA laat geen ruimte om met redelijkheidsargumenten ten behoeve van andere belangen dan de wettelijke luchtkwaliteitsnormen nog nadere eisen te stellen. Wij sluiten ons voorts bij de standpuntbepaling over het ALARA-niveau van het Ontwerp-BVA aan bij wat de Nota van Toelichting, behorend bij het ontwerp, hierover in de aanhef van hoofdstuk 4 zegt.

Er is ons inziens redelijkerwijs geen milieubelang aan te voeren, op grond waarvan in 2002 andere of verdergaande eisen aan de vergunning zouden moeten worden verbonden, terwijl die eisen vervolgens in december 2005 (tijdstip waarop het BVA voor deze inrichting van kracht wordt) van rechtswege weer zouden vervallen of uit de vergunning geschrapt zouden moeten worden. Een voorschriftenpakket dat is opgesteld conform het Ontwerp-BVA voldoet naar onze mening dan ook aan het zgn. ALARA-principe, dat in artikel 8.11 derde lid van de Wet milieubeheer vastligt.

- Minimalisatieverplichting en het Ontwerp-BVA

In de NeR is een minimalisatieverplichting opgenomen voor stoffen die vallen onder de categorieën extreem risicovolle stoffen en carcinogene stoffen zonder drempelwaarde. De minimalisatieverplichting impliceert dat blijvend naar een nulmissie moet worden gestreefd. Chroom (VI) en nikkel, en dioxinen en furanen behoren tot deze twee categorieën. Voor deze stoffen is in deze vergunning niet afgeweken van het Ontwerp-BVA. Ook hiermee is geanticipeerd op toekomstige regelgeving, waarnaast de NeR voor ons niet meer tot nadere eisen of scherpere normen aanleiding geeft. Wij gaan er hierbij van uit dat minimalisatie van emissie van deze stoffen bij het opstellen van respectievelijk de Europese richtlijn en het ontwerp voor het BVA punt van afweging

is geweest. Eerder hebben wij aangegeven dat wij het niet redelijk achten om andere of nadere eisen voor een kortere periode op te leggen op basis van beleidsdocumenten.

5.3 Gelders maatwerk voor bedrijven

In de door ons vastgestelde beleidslijn Gelders Maatwerk voor Bedrijven hebben wij de systematiek en uitgangspunten beschreven voor hoe wij willen omgaan met de eigen verantwoordelijkheid voor bedrijven in combinatie met vergunning op hoofdlijnen en vergunning op maat en de daaraan verbonden aspecten. De in deze beleidsnota beschreven aanpak is gedifferentieerd naar categorieën van bedrijven.

Het gaat om de volgende categorieën:

- 1 defensief;
- 2 volgend;
- 3 actief;
- 4 pro-actief.

De benoemde categorieën worden voornamelijk bepaald door de opstelling van het bedrijf, niet door de (potentiële) milieubelasting.

Op basis van onze ervaringen zijn wij van mening dat de inrichting van Electrabel in de categorie volgend tot actief valt. Daarvoor beschouwen wij als een vergunning op maat: alle vergunningen tussen de traditionele vergunning en de vergunning op hoofdlijnen. Voor als actief gecategoriseerde bedrijven is de meest flexibele van deze varianten het maximaal haalbare. De vergunning op hoofdlijnen is slechts weggelegd voor de categorie pro-actieve bedrijven.

Electrabel komt in aanmerking voor een vergunning op maat. Gezien het feit dat het bedrijf niet beschikt over een goedgekeurd BMP en dito milieujaarverslagen en de beschrijving van het zorgsysteem dat aan een maximale variant van de vergunning op maat ten grondslag zouden moeten liggen hebben wij voor een minder flexibele variant gekozen. Op punten waar los van de voorwaarden van een BMP, MJV en zorgsysteem doelvoorschriften voldoende waarborgen biedt voor het reguleren van de milieubelasting is volstaan met het opnemen van deze doelen in de vergunning. Bij veel van de te reguleren onderwerpen was dit echter niet het geval en zijn naast de doelen ook maatregelen voorgeschreven om deze doelen te halen. Daarnaast beschouwen wij die maatregelen die in de aanvraag zijn opgenomen als onderdeel van de aangevraagde bedrijfsvoering. In voorschrift 1.1 zijn deze aan de vergunning verbonden. Hiermee nlijgt de verleende vergunning meer naar een conventionele vergunning dan naar een vergunning op hoofdlijnen.

5.4 Externe veiligheid

Stofexplosies kunnen optreden bij bewerking en opslag van bewerkt hout en van soortgelijke andere materialen. Bij de al bestaande installatie ten behoeve van kolen of bijstook van hout zijn veiligheidsmaatregelen getroffen. Soortgelijke maatregelen worden in de vergunningaanvraag voorzien voor de nieuwe installaties die ten behoeve van bijstook met biomassa gebouwd worden. Deze voorzieningen achten wij voldoende om het risiconiveau te beperken. Bovendien is voorgeschreven dat er een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld waar o.a. dit in wordt geregeld met de brandweer. Voor opslagen van diverse grond- en hulpstoffen gelden de gebruikelijke voorzieningen, waar nodig aangepast aan de vigerende versie van richtlijnen zoals de CPR. Voorts valt de inrichting onder het besluit BRZO op grond waarvan een preventiebeleid zware

ongevallen en een veiligheidsbeheerssysteem vereist zijn. Nadere eisen zijn voor dit onderwerp in de vergunning niet vastgelegd.

5.5 Luchtverontreiniging centrale schoorsteen

Zoals eerder aangegeven bestaat er met betrekking tot het onderwerp luchtverontreiniging een complexe situatie. Door het bijstoken van biomassa naast de eerder vergunde activiteiten is het BEES niet langer van toepassing op de installatie. Ook valt de installatie niet onder de werking van het BLA. Van het BLA kan ook niet onverkort gebruik worden gemaakt om de eisen met betrekking tot luchtverontreiniging voor deze installatie vast te leggen.

Met het oog op harmonisatie van regelgeving voor diverse typen verbrandingsinstallaties heeft de Europese Unie in 2000 een richtlijn vastgesteld die voor alle lidstaten bindend recht bevat. Zij moeten de richtlijn in de nationale wetgeving implementeren. Op het moment van vaststelling van ontwerpvergunning 1 waren er diverse stukken gereed of in voorbereiding die hier verband mee hielden. Het betreft:

- het Convenant Kolencentrales en CO₂-reductie (het "Kolenconvenant");
- een Circulaire verbranden afvalstoffen;
- het Besluit verbranden afvalstoffen (het BVA; de implementatie van de Europese richtlijn).

Ten tijde van vaststelling van ontwerpvergunning 2 was het Kolenconvenant afgesloten, de circulaire vastgesteld en voor het BVA was een ontwerptekst gepuliceerd.

Het Kolenconvenant

In het Kolenconvenant hebben de elektriciteitsbranche en de Ministers van EZ en van VROM in april 2002 afspraken vastgelegd over het verminderen van CO₂-uitstoot door o.a. het toepassen van biomassa in kolengestookte energiecentrales. De elektriciteitsbranche heeft inspanningsverplichtingen op zich genomen. Dit convenant bevat geen regels of instructies voor de vergunningverlening.

De Circulaire verbranden afvalstoffen

Het is de bedoeling dat implementatie van de EU-richtlijn voor de daarin opgenomen deadline van 28 december 2002 plaatsvindt. De Minister van VROM heeft een circulaire opgesteld die tegelijk met het Kolenconvenant is uitgebracht. Met deze circulaire, bedoeld als richtsnoer voor vergunningverlenende overheden, zouden die overheden de periode tot inwerkingtreding van het BVA kunnen overbruggen.

Het Besluit verbranden afvalstoffen

Het BVA zal, in lijn met de Europese richtlijn, voor de installatie van Electrabel pas in 2005 gaan gelden. Voor deze vergunning behouden wij tot in 2005, mits wij niet in strijd met hiervoor tot 2005 nog vigerende regelgeving handelen, eigen beoordelingsruimte.

Om eerder aangehaalde redenen gebruiken wij onze bevoegdheid overeenkomstig het Ontwerp-BVA. Wij hebben ook reden de circulaire van VROM niet als richtsnoer voor de vergunning te gebruiken. De systematiek die in de circulaire wordt voorgesteld voor het opleggen van voorschriften gedurende een overbruggingsperiode verschilt in belangrijke mate van de systematiek die in het Ontwerp-BVA wordt gehanteerd. Het BVA, en hiermee het Ontwerp-BVA, vormt een bruikbaar en rechtszekerder gids voor de onderhavige vergunning dan de circulaire.

De status van het Ontwerp-BVA

Het Ontwerp-BVA is met de publicatie in de Staatscourant de inspraakfase ingegaan. Wijziging van de tekst naar aanleiding van inspraakreacties is mogelijk. Daarbij dient echter opgemerkt te worden dat de marges voor wijzigingen smal zullen zijn aangezien het gaat om implementatie van EU-regelgeving die hiertoe niet veel ruimte openlaat en aangezien direct-betrokkenen (elektriciteitsbedrijven die installaties beheren of gaan beheren en provinciale diensten als uitvoerende instanties) al conceptversies van het BVA hebben voorzien van opmerkingen over uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid e.d. In het licht hiervan achten wij de status van aan het Ontwerp-BVA verbonden voorschriften voldoende zeker om die in ontwerpvergunning 2 als basis te nemen voor de voorschriften en aldus op toekomstige ontwikkelingen in te spelen.

Het gebruik van het Ontwerp-BVA in deze vergunning

De luchtvoorschriften in deze vergunning zijn overgenomen uit de bijlage, behorend bij het Ontwerp-BVA, voorzover de voorschriften van de bijlage van toepassing zijn op deze installatie en relevant in verband met het beoogde brandstofpakket.

In het Ontwerp-BVA wordt het bevoegd gezag de mogelijkheid geboden op een aantal punten aanvullende eisen te stellen. Voorts wordt het bevoegd gezag verplicht een aantal andere onderwerpen in de vergunning te regelen. Daarnaast bevat het Ontwerp-BVA een aantal begrippen die multi-interpretabel zijn en in het kader van toekomstige handhaving om een nadere invulling vragen.

Hierna nemen wij die punten op, voorzover nodig vergezeld van een motivering bij de voor deze vergunning gekozen uitwerking:

Artikel 7 Ontwerp-BVA

Dit artikel verplicht het bevoegd gezag om in de vergunning aan te geven:

- 1 welke afvalstoffen (categorieën van afvalstoffen) mogen worden verbrand;
- 2 wat de nominale capaciteit van de verbrandingsinstallatie zal zijn;
- 3 wat de meet- en bemonsteringsprocedures, waarmee aan de meetvoorschriften kan worden voldaan, inhouden;
- 4 wat onder de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheid wordt verstaan.

Ad 1

In de vergunningaanvraag is sprake van de volgende afvalstoffen:

- diverse houtsoorten zoals:
 - snoei- en dunningshout en hout uit compost, plantsoenendiensten, energieteelt en dergelijke (20 02 01: biologisch afbreekbaar afval danwel 02 01 07: afval van de bosbouw);
 - houtpoeder en afvalhout afkomstig van houtindustrieën (03 01 05: niet onder 03 01 04 vallend zaagsel, schaafsel, spaanders, hout, spaanplaat en finer);
 - houtpoeder en afvalhout afkomstig uit bouw- en sloopafval (17 02 01: hout);
- SRM-vet afkomstig van destructiebedrijven (02 02 03: voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal);
- papierslib afkomstig van afvalwaterzuiveringsinstallaties van de papierverwerkende industrie (03 03 10 onbruikbare vezels en door mechanische afscheiding verkregen vezel-, vulstof- en coatingslib);
- koffiedik afkomstig van de koffie-industrie (02 03 99 niet elders genoemd afval);

- olijpitten met bijbehorende restanten (02 03 04 voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal).

Tussen haakjes zijn in bovenstaande opsomming de categorieën van afvalstoffen vermeld waar de genoemde afvalstoffen deel van uit maken. De categorieën stemmen overeen met de categorieën als genoemd in de bijlage bij de Europese beschikking 2000/532/EG. Deze lijst is mede ter inzage gelegd. Geen van de genoemde categorieën behoort overeenkomstig de EURAL tot de groep gevaarlijke afvalstoffen. In voorschrift 6.1.1 van deze vergunning zijn deze afvalstoffen vastgelegd.

Ad 2

In de aanvraag is aangegeven dat de nominale capaciteit van de verbrandingsinstallatie voor wat betreft de biomassa 5 PJ/jaar bedraagt. Bij een stookwaarde van 16 MJ/kg en 8760 draaiuren per jaar betekent dit een nominale afvalverwerkingscapaciteit van 36 ton/uur. De vergunningaanvraag is opgesteld voordat de tekst van het Ontwerp-BVA bekend was, met als gevolg dat de informatie over de capaciteit in de aanvraag niet is gegeven op de manier die het Ontwerp-BVA vraagt. Bij het betreffende voorschrift vragen wij vergunninghoudster de gevraagde gegevens nog in een aangepaste vorm te leveren.

Ad 3

De in het Ontwerp-BVA opgenomen meetvoorschriften die ook aan deze vergunning verbonden worden achten wij voldoende, temeer omdat van geen van de in het ontwerp opgenomen mogelijkheden om af te wijken van deze voorschriften gebruik wordt gemaakt.

Ad 4

De slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden die in de vergunning moeten worden vastgelegd zijn de omstandigheden "die redelijkerwijs zijn te verwachten bij een normale bedrijfsvoering zoals bijvoorbeeld maximale afvalaanvoer" (Nota van Toelichting over voorschrift 2.5 van de bijlage van het Ontwerp-BVA). Om deze situatie te definiëren is gezocht naar de afvalinvoer die een verlaging van de verbrandingstemperatuur tot gevolg heeft. Dit is met name het geval bij bijstook met biomassa van de (uit technisch oogpunt) laagst mogelijke calorische waarde. Mede bepalend is de massastroom in kg/uur van zowel kolen als afvalstof. De combinatie van deze twee (lage calorische waarde en lage massastroom) wordt gezien als slechtst denkbare bedrijfsomstandigheid. De vergunningaanvraag is opgesteld voordat de tekst van het Ontwerp-BVA bekend was, met als gevolg dat informatie over de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden in deze zin ontbreekt. Het betreffende voorschrift is daarom aangevuld met een goedkeuringseis ten aanzien van de voorziene meetcondities.

Artikel 9 Ontwerp-BVA

Dit artikel biedt de mogelijkheid om binnen bepaalde marges aanvullende voorwaarden in de vergunning op te nemen ten aanzien van voorschriften waar dit uitdrukkelijk is genoemd. De aanvullende voorwaarden mogen niet afwijken van bepaalde voorschriften, opgenomen in de bijlage bij het Ontwerp-BVA. Of en hoe van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt is later aangegeven.

Voorschrift 1.2 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Dit voorschrift geeft de mengregel voor maximering van emissieconcentraties. In de toelichting op dit voorschrift wordt de suggestie gegeven om in de vergunning emissiegrenswaarden vast te

leggen die gebaseerd zijn op deze mengregel en de gemiddelde verhouding tussen het rookgasvolume afkomstig van de kolen en het rookgasvolume afkomstig van de biomassa. In het kader hiervan gaan wij uit van een verhouding van maximaal 14,8%¹ van het rookgasvolume ten gevolge van biomassa en minimaal 85,2% van het rookgasvolume ten gevolge van de kolen. Deze verhouding betreft een jaargemiddelde aanname. De werkelijke verhouding kan hiervan afwijken. Daarom achten wij het niet juist om een dergelijke waarde in de vergunning op te nemen daar deze mogelijk strijdig is met de voorschriften van het Ontwerp-BVA. Wel hebben wij in aanvulling op de mengregel conform het Ontwerp-BVA in de vergunning vastgelegd hoe de momentane rookgasvolume-verdeling tussen van de verbranding van kolen en afval afkomstig rookgasvolumina moet worden vastgesteld onder 1.2 van Bijlage I behorend bij de voorschriften. Dit om misverstanden in de handhaving van de normen te voorkomen. De verdeling wordt bepaald op basis van de calorische waarde van de momentaan verstookte brandstoffen.

Voorschrift 1.5 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Hierin is aangegeven dat het bevoegd gezag kan afwijken van de input eis voor kwik zoals die in de B-tabellen is opgenomen. Het niveau wordt in dat geval begrensd door de emissie van kwik als gevolg van de kolen. Aangezien kwik een prioritaire stof is zijn wij van mening dat een toename van de emissie van deze stof door het omzetten van een deel van de kolen verbrandingscapaciteit in biomassa verbrandingscapaciteit niet aan de orde kan zijn. De kwikinput uit kolen is aan de hand van het MER vastgesteld op het gemiddelde van 0,1 mg/kg. Uit de in het MER opgegeven samenstelling van de te verstoken afvalstromen blijkt dat dit geen belemmering oplevert voor de genoemde afvalstromen. De waarde van 0,1 mg/kg is in de voorschriften ter vervanging van de in B-tabellen genoemde norm opgenomen.

B-tabellen van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

In de B-tabellen is voor gasvormige en vluchtige organische stoffen, uitgedrukt in totaal organisch stof (VOS), waterstoffluoride en koolmonoxide, aangegeven dat hierop de mengregel van toepassing is. Voor de emissieconcentraties welke betrekking hebben op de kolen is geen waarde opgegeven. Hiervoor dient teruggevallen te worden op de werkelijke emissiewaarde. Deze waarde wordt door meting bepaald door op het ene moment de emissieconcentratie in de gezamenlijke afgassen (afval en kolen) te bepalen en het moment daaropvolgend de afval bijstook stil te leggen en op deze wijze de emissieconcentraties in de afgassen afkomstig van de kolen te meten. Met behulp van de mengregel is dan te bepalen of aan de norm wordt voldaan.

Verhouding Vafval Vproces in de mengregel behorend bij Ontwerp-BVA

Eerder is aangegeven dat de mengregel niet handhaafbaar is zolang er geen methodiek is afgesproken over de wijze waarop gemeten concentraties worden vertaald naar Cproces en Cafval. Hiervoor is het nodig om de verhouding tussen Vafval en Vproces vast te stellen. Dit punt hebben wij met toepassing van de in artikel 7 lid c, Ontwerp-BVA, gegeven mogelijkheid in de voorschriften nader geregeld. Daartoe zijn de volgende definities toegevoegd.

V_{afval} Het volume rookgas droog en bij 6% zuurstof uitsluitend ten gevolge van de verbranding van biomassa berekend op basis van de stookwaarde van de betreffende biomassa en specifiek rookgasvolume van 370 nm³/GJ.

¹ Verhouding berekend aan de hand van de in de MER opgenomen energiebalans op pagina 5.8.

V_{kolen} Het volume rookgas droog en bij 6% zuurstof ten gevolge van de verbranding van kolen berekend op basis van de stookwaarde van de kolen en specifiek rookgasvolume van 370 nm³/GJ.

Voorschrift 2.2 onder 3 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

In dit voorschrift wordt bepaald dat het bevoegd gezag in de vergunning kan toestaan dat voor enkele emissies periodieke metingen, in plaats van normaliter verplichte continue metingen, worden verricht mits degene die de inrichting drijft kan aantonen dat de emissie van de betreffende stof nooit hoger kan zijn dan de daarvoor in dit besluit bepaalde grenswaarde. Aan de voorwaarde kan worden voldaan. Wij staan de afwijkende meetmethode toe.

Voorschrift 2.4 onder 2 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

In dit voorschrift wordt bepaald dat het bevoegd gezag in de vergunning kan toestaan dat de normaliter verplichte continue meting van temperatuur bij de binnenwand van de verbrandingskamer wordt gemeten op een ander door het bevoegd gezag daarin bepaald representatief punt. Aangezien in de aanvraag hierover niets is vermeld gaan wij ervan uit dat van deze mogelijkheid geen gebruik hoeft te worden gemaakt.

Voorschrift 2.7 onder 3 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Dit voorschrift stelt dat in afwijking van de voorgeschreven periodieke metingen van enkele emissies volstaan kan worden met een meting eens in de twee jaar. Dit onder voorwaarde dat de emissie minder is dan 50% van de van toepassing zijnde grenswaarde en de criteria, bedoeld in artikel 11, zevende lid, eerste alinea, van de afvalverbrandingsrichtlijn in werking zijn getreden en door degene die de desbetreffende inrichting drijft worden nageleefd. Aangezien de aangevraagde situatie een (deels) nieuwe activiteit betreft is op dit moment niet te zeggen of in de toekomst bedoelde criteria zullen worden nageleefd. Wij zullen de afwijkende meetfrequentie nu niet toestaan. Dat wil zeggen dat de periodieke metingen conform het eerste lid van dit voorschrift moeten worden uitgevoerd. Dit ligt vast in meetvoorschrift 2.3 en 2.7 van Bijlage I bij deze vergunning.

Voorschrift 2.12 onder 2 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Het bevoegd gezag kan in bepaalde gevallen een afwijkend zuurstofgehalte in de vergunning vastleggen waarnaar de meetresultaten herleid dienen te worden. Van deze mogelijkheid wordt geen gebruik gemaakt.

Voorschrift 2.14 onder 2 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Op grond van dit voorschrift kan het bevoegd gezag in de vergunning nadere eisen stellen aan de registratie, uitwerking en rapportage van metingen en gegevens met betrekking tot toepassing van de mengregel. Van deze mogelijkheid wordt geen gebruik gemaakt. In de vergunning is een voorschrift conform de "standaard" van het Ontwerp-BVA opgenomen.

Voorschrift 3.4 onder 2 van de bijlage behorend bij Ontwerp-BVA

Dit voorschrift geeft het bevoegd gezag de mogelijkheid om in bepaalde gevallen lagere verbrandingstemperaturen dan 850°C in de vergunning vast te leggen. Van deze mogelijkheid wordt geen gebruik gemaakt.

Lokale luchtkwaliteit

Het Ontwerp-BVA (en naar verwachting het toekomstig rechtstreeks geldende BVA) noemt limitatief de mogelijkheid om overwegingen van lokale luchtkwaliteit mee te nemen in de besluitvorming. Artikel 9 van het ontwerp juncto voorschrift 3.7 van de daarbijbehorende bijlage geven de plicht aanvullende eisen te stellen om te voorkomen dat emissies tot overschrijding leiden van de luchtkwaliteitseisen welke krachtens hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer gelden. Dat zijn grenswaarden, vastgelegd in het Besluit luchtkwaliteit van 11 juni 2001.

De door ons gevolgde systematiek (in de vergunning anticiperen op wat vanaf 2005 van rechtswege geldt voor deze inrichting behoudens toekomstige wettelijke afwijkingsmogelijkheden) zullen wij ook in dit opzicht volgen. Uit het onderstaande blijkt ons inziens dat er redelijkerwijs thans geen argumenten zijn om van die systematiek af te wijken.

Om na te gaan of de emissie van de onderhavige installatie zou leiden tot overschrijding van luchtkwaliteitseisen hebben wij verspreidingsberekeningen uitgevoerd op basis van de in het besluit opgenomen immissiegrenswaarden. De berekeningen zijn mede ter inzage gelegd. Uit de berekeningen blijkt dat er geen sprake is van overschrijding van luchtkwaliteitseisen.

Voorschrift 3.7 van het Ontwerp-BVA laat MTR-waarden (MTR = maximaal toelaatbaar risico) zoals die in de NeR genoemd zijn buiten beschouwing. Toch was het voor ons van belang inzicht te hebben in de gevolgen van de emissie voor deze waarden. Aanvullend zijn derhalve verspreidingsberekeningen gemaakt voor de stoffen waterstoffluoride en zware metalen, waaronder arseen, chroom VI, lood en nikkel. Deze berekeningen zijn ook ter inzage gelegd.

De berekeningen zijn uitgevoerd op basis van jaarvrachten die ontleend zijn aan de voorgescreven emissieconcentraties. In deze berekening is ervan uitgegaan dat de opgegeven uurgemiddelde of daggemiddelde concentratie gedurende een jaar niet varieert en maximaal opgevuld wordt. Op deze wijze wordt geen rekening gehouden met de emissiekenarakteristiek van de centrale en wordt het jaargemiddelde gelijkgesteld aan in de A-tabellen dan wel B-tabellen genoemde gemiddelden. Hoewel deze berekeningswijze statistisch gezien niet correct is geeft ze wel aan wat het maximaal mogelijk vergunde recht is. Door met deze waarden te rekenen en deze te toetsen aan de immissienormen wordt een beeld verkregen waarin aan de bovenkant een zekere marge zit. Bij het exact voldoen aan de norm zorgt deze marge ervoor dat in werkelijkheid het immissieniveau lager ligt dan deze norm.

Bij de berekeningswijze en het vergelijken met de verschillende immissiewaarden willen wij nog de volgende opmerkingen plaatsen.

Als grondslag voor de berekening is uitgegaan van 100% kolenstook, omdat de toegestane emissies ten gevolge van kolenstook in alle gevallen hoger zijn dan de emissies ten gevolge van de bij te stoken afvalstoffen/biomassa. Complicerende factor in deze benaderingswijze is dat voor waterstoffluoride in het Ontwerp-BVA geen waarde voor de emissie ten gevolge van de kolenstook is opgenomen. Deze emissie moet volgens het Ontwerp-BVA bepaald worden aan de hand van de werkelijke emissie. Uit gegevens die door Electrabel zijn verstrekt blijkt dat de jaarvracht aan waterstoffluoride bij 8760 draaiuren per jaar, bij 2.000.000 m³/uur aan afgasdebiet en bij de voor emissie van HF slechtst mogelijke kolenkwaliteit (Zuid-Afrikaanse kolen) 48 ton per jaar bedraagt. Deze waarde is als basis gebruikt om te toetsen aan de MTR-waarde voor waterstoffluoride.

Uit de berekening en vergelijking blijkt dat er voor de zware metalen er geen overschrijding van MTR-waarden aan de orde is. De streefwaarde wordt met een factor 10 overschreden. Hierbij dient in aanmerking genomen te worden dat het meest bepalende element Chroom VI gemodelleerd is, alsof de gehele emissie van zware metalen bestond uit Chroom VI. In werkelijk-

heid is het gehalte aan chroom in de som van zware metalen ca. 11%². Verder wordt er in onderzoeken over het algemeen van uitgegaan dat niet meer dan 3% van de in de lucht aanwezige chroom, Chroom VI betreft. Stellen wij dat dit in dit geval niet 3 maar 10% is dan bestaat 1% van de zware metalen uit Chroom VI. De overschrijding van de streefwaarde met een factor 30 zoals in de berekeningen wordt geconstateerd is na correctie op basis van het vorenstaande te interpreteren als een onderschrijding van de streefwaarde.

Voor wat betreft waterstofluoride geldt het volgende: voor fluoriden zijn in de NeR een MTR-waarde van 0,3 µg/m³ als daggemiddelde, een MTR-waarde van 0,05 µg/m³ als jaargemiddelde en een streefwaarde van 0,5 ng/m³ als jaargemiddelde opgenomen.

Uitgaande van een jaarvracht vanwege Electrabel van 48 ton vindt geen overschrijding van de genoemde MTR normen plaats. Uit de berekeningen blijkt dat de streefwaarde voor 2010 met een factor 28 wordt overschreden. Deze streefwaarde is ontleend aan het prioritaire stoffenbeleid als vastgelegd in de nota "Emissiereductiedoelstellingen prioritaire stoffen" (uitgave Ministerie van VROM, juni 2001). In deze nota is echter ook aangegeven dat om de landelijke streefwaarde te halen er een reductie van 99% van de huidige bronnen moet plaatsvinden. In hoeverre dit technisch mogelijk is, zal in 2005 worden gezien.

Getoetste jaarvrachten en te verwachten jaarvrachten

Voor de toetsing aan luchtkwaliteitsnormen (wettelijke grenswaarden en MTR-waarden) zijn berekende jaarvrachten gebruikt. Die jaarvrachten zijn, zoals gezegd, gebaseerd op uur- of daggemiddelde concentraties. Eerder is aangegeven dat door praktische beperkingen het niet mogelijk is dat alle beschreven situaties tegelijk zullen voorkomen. Op basis van de aanvraag en het MER zijn evenwel in beperkte mate uitspraken te doen over de te verwachten jaarvrachten bij maximale benutting van de vergunde energie-productiecapaciteit. Deze waarden liggen op een lager niveau dan de berekende waarden waarmee de luchtkwaliteitstoets is uitgevoerd. De getoetste vrachten zijn bepaald door het gelijkstellen van de veelal uurgemiddelde waarde aan de jaargemiddelde waarde. Statistisch gezien is dit niet correct maar het geeft wel een theoretische benadering van de slechtst denkbare situatie. Doordat de emissie door de tijd heen varieert en deze variatie op voorhand (o.a. in verband met wisselende kolenkwaliteit en te verwerken afvalstromen) niet is te voorspellen is ook de verhouding tussen het jaar-, uur- en daggemiddelde niet te bepalen. Wel staat vast dat de verwachte jaargemiddelde waarde in de praktijk lager zal liggen dan de waarde die voor de verspreidingsberekening is aangehouden.

De lokale luchtkwaliteit met betrekking tot het aspect geur wordt elders weergegeven.

Verband tussen nu vergunde emissies en emissies genoemd in vergunningaanvraag en MER

Aanvraag en MER noemen emissies gebaseerd op het BEES en Bla, documenten die ten tijde van het indienen daarvan nog voor de hand lagen als beoordelingskader voor (deel)emissies. Voorts wordt daarin een opgave gedaan van emissies in het jaar 1999 (hoofdstuk aanvraag zoals die in december 2000 is ingediend) en in het jaar 2000 (milieujaarsverslag over 2000, als bijlage 7 opgenomen in de gewijzigde aanvraag).

Geen van de opgegeven emissies hebben wij als aangevraagde emissies beschouwd. Er is een bedrijfsvoering aangevraagd die tot emissies leidt die beoordeeld moeten worden op vergunbaarheid en noodzaak tot emissiebeperkende maatregelen. De in het BEES en Bla genoemde emissies

²

Berekend aan de hand van de samenstelling van steenkool "worst case" als weergegeven in tabel 4.1.3 in het MER

zijn hiervoor wettelijk niet maatgevend, zoals onder paragraaf 3 is aangegeven. De emissies die over voorgaande jaren gemeld zijn corresponderen niet met de aangevraagde bedrijfsvoering en de productiecapaciteit die aangevraagd is.

In paragraaf 3 en hiervoor in paragraaf 5 hebben wij al aangegeven waarom wij dit besluit willen vaststellen met gebruikmaking van de tekst van het Ontwerp-BVA.

De in MER en aanvraag genoemde emissies komen veelal niet overeen met de in dit besluit opgenomen emissies³. Zowel de situatie dat de opgenomen norm ruimer is dan de in MER/aanvraag genoemde emissie als de situatie dat de opgenomen norm krappere is dan de genoemde emissie doet zich voor. Omdat wij anticiperen op de komende regelgeving van het BVA, die voor het stellen van andere emissienormen geen ruimte zal laten, achten wij het niet consequent daarop nu in positieve of negatieve zin een uitzondering te maken, nu zo'n uitzondering binnen afzienbare tijd wettelijk ook niet meer gemaakt kan worden. Hierbij gaan wij ervan uit dat op Europees en nationaal niveau de omstandigheid is betrokken dat in bestaande situaties zoals de onderhavige in 2005 of nu al bij anticipatie op de toekomstige geldende regels overschrijding van eerder gestelde normen kan voorkomen. De nieuwe norm beschouwen wij als een uitvloeisel van het ALARA-niveau van het (Ontwerp-)BVA. Overigens speelt hier de toe te passen kolenkwaliteit een rol, zoals hierboven aangegeven.

Verband tussen acceptatiecriteria en emissies

De samenstelling van biomassa en afvalhout is voor aanvraagster primair van belang voor bescherming van de bedrijfsinstallaties en het verzekeren van afzetmogelijkheden van restproducten (vliegas, bodemas en gips). Voor de kwaliteit van emissies naar de lucht zijn de criteria indirect van belang. Als aan de acceptatiecriteria wordt voldaan bij acceptatie van het bijstookmateriaal in de inrichting ligt daarmee niet vast hoeveel van welke soort biomassa of afvalhout van welke samenstelling (binnen de acceptatiecriteria) op enig moment verstoekt wordt en aldus de kwaliteit van de emissie mede zal bepalen. Naast de "mengregeling" voor de emissieconcentratie en de aanduiding van soorten afval/biomassa die ingezet mogen worden (hetgeen in de vergunning vastligt) hebben de acceptatiecriteria daarom geen zelfstandige betekenis voor de bescherming van het milieu of de controle op en handhaving van emissieconcentratienormen. Daarom maken wij dit onderdeel van de aanvraag niet tot onderdeel van de vergunning.

5.6 Prionen en pathogenen

In de aanvraag en het MER van Electrabel wordt op diverse plaatsen melding gemaakt van het bijstoken met "specifiek risicomateriaal" (SRM). Dit is materiaal dat op grond van de Destructiewet als gespecificeerd hoog-risicomateriaal is aangewezen en kan in dit verband bestaan uit vet of diermeel. In de aanvraag wordt over SRM-vet gesproken en in het andere over SRM-materiaal in het algemeen. Het is volgens mondelinge bevestiging van Electrabel de bedoeling om alleen SRM-vet bij te gaan stoken. De vergunning wordt dan ook niet verleend voor het bijstoken van ander SRM-materiaal dan SRM-vet. Overigens wil Electrabel ook in lijn met door haarzelf geformuleerde acceptatiecriteria die bij de aanvraag gevoegd zijn geen diermeel (of SRM-diermeel) bijstoken, omdat het chloorgehalte van deze stof te hoog is.

³

Niet alleen de absolute waarden verschillen maar ook de middelingstijd varieert sterk en er worden verschillende overschrijdingspercentielen gebruikt.

Het bij te stoken SRM-vet kan door zijn fysische gesteldheid niet tot emissies van prionen leiden. In het kader van de landelijke SRM-problematiek zijn proeven uitgevoerd met het bijstoken van SRM-materiaal in kolencentrales. De conclusie was dat bijstook niet leidt tot emissies van prionen⁴. Ook de beperkte mogelijkheid van verwerking van biomassa van dierlijke afkomst waarin pathogenen voorkomen vormt in analogie aan de prionen geen beletsel voor deze vergunning. Op grond van het vorenstaande achten wij het bijstoken van SRM-vet toelaatbaar.

5.7 Geur

Electrabel heeft in haar aanvraag aangegeven geen geurhinder als gevolg van de aangevraagde activiteiten te verwachten, en als dit toch het geval zou zijn, dat zij in overleg met ons tot oplossingen zal komen. Omdat wij van mening waren dat deze informatie te summier was om op de aanvraag te beschikken hebben wij verzocht om de aanvraag aan te vullen met een beschouwing van een indicatieve situatie. Hierbij is aansluiting gezocht bij de kengetallen welke genoemd zijn in de bijzondere regeling in de NeR voor gft-compostering. Voor de berekening is Electrabel uitgegaan van de theoretische situatie dat alle voorradige biomassa op dat moment uit gft zou bestaan. Voor deze situatie is door Electrabel in bijlage 13 bij de aanvraag een vergelijking gemaakt met de immissienorm zoals in de bijzondere regeling genoemd. De immissienorm van 3 g.e./m³ als 98 percentiel nabij woonbebouwing zou in dat geval niet overschreden worden. Bij de beoordeling van de aanvraag zijn wij ervan uitgegaan dat Electrabel de 3 g.e./m³ als illustratie heeft bedoeld bij de fictief beschreven situatie.

De toevoeging in de aanvraag dat in geval van hinder er in overleg met ons maatregelen genomen zouden worden achten wij een te onzekere situatie voor omwonenden. Derhalve hebben wij in de vergunning maatregelen opgenomen die door Electrabel in haar aanvraag nog als optioneel werden beschouwd (voorschrift 7.0.3) teneinde de norm van geen hinder in de omgeving te kunnen garanderen.

Bij de verspreidingsberekening die wij hebben gemaakt is aangenomen dat de in bijlage 13 van de aanvraag opgegeven emissieomvang werkelijk bestaat en afgezogen wordt en via vuurhaard en centrale schoorsteen wordt afgevoerd. Het geurverwijderingsrendement van de feitelijke naverbranding in de vuurhaard hebben wij conservatief op 95% gesteld. Omdat het werkelijk voor kan komen dat de centrale buiten werking is en er (fictief) gft opgeslagen ligt, is in de berekening rekening gehouden met het feit dat de emissie gedurende 10% van de tijd ongereinigd op een hoogte 30 meter met een uittreedsnelheid van 10 m/s wordt geëmitteerd. Uit de uitgevoerde berekening blijkt, dat de immissie beneden de onderwaarde voor aaneengesloten woonbebouwing (0,6 g.e./m³ als 99,5 percentiel en 1,2 g.e./m³ als 99,9 percentiel) en beneden de onderwaarden voor industrieterrein (2 g.e./m³ als 99,5 percentiel en 4 g.e./m³ als 99,9 percentiel) ligt. Deze onderwaarden zijn afkomstig uit het ontwerp-Gelders geurbeleid en gelden voor geurimmissies met een hedonische waarde liggend in de klasse H₂ = 3-10 g.e./m³. De hedonische waarde H₂ voor gft-materiaal is bepaald op 6 g.e./m³. Daar de immissie beneden deze onderwaarde ligt kan inderdaad gesproken worden van geen hinder in de omgeving. De geurverspreidingsberekeningen zijn opgenomen in het rapport "verspreidingsberekeningen centrale Gelderland Electrabel te Nijmegen". Dit rapport is mede ter inzage gelegd.

⁴

Antwoord van minister Brinkhorst (Landbouw, Natuurbeheer en Visserij) mede namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport op kamervragen.

Wij hebben er niet voor gekozen om in deze vergunning een geurnorm in de voorschriften op te nemen, daar wij de in dit geval voor de handliggende immissienorm een niet te handhaven norm achten die slechts een schijnbescherming van de omgeving zou betekenen. Wij achten het voorschrijven van de maatregelen voldoende om in het beschermingsniveau van "geen geurhinder" te voorzien.

5.8 Doelmatigheid

Voor bijstook met biomassa, voor zover die is aan te merken als afval, en met afvalhout is een toets op doelmatigheid van deze wijze van afvalverwijdering noodzakelijk (artikel 10.1 Wet milieubeheer). Er kan immers uitsluitend een doelmatige wijze van afvalverwijdering worden vergund. Gezien de betekenis van het woord "afvalstoffen" op grond van de wet (artikel 1.1 Wet milieubeheer) en de daarop gevormde jurisprudentie zal voor praktisch alle in te zetten biomassa het doelmatigheidsprincipe gelden.

In aansluiting op het Ontwerp-LAP (zie onder paragraaf 3 van deze considerans), merken wij bijstook van afval met een stookwaarde hoger dan 11,5 MJ/kg aan als nuttige toepassing en dus als een doelmatige wijze van afvalverwijdering. Voor chloorhoudend afval met een stookwaarde van 15 MJ/kg of meer geldt hetzelfde.

Voor het overige zal voor elke nieuwe monostroom afvalstof, voordat die anders dan ten behoeve van beproeving aangevoerd wordt, een doelmatigheidstoets moeten worden uitgevoerd. Die nieuwe monostroom betekent ook een wijziging van het bijstookpakket dat in de vergunning vastligt, zodat de doelmatigheidstoets bij gelegenheid van beoordeling van een melding op grond van artikel 8.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer plaatsvindt.

5.9 Proefnemingen

Op basis van deze vergunning mag Electrabel de vastgelegde monostromen biomassa en afvalhout bijstoken. Voor de inzet van niet in de vergunning vastgelegde monostromen is een positieve verklaring van ons op een melding ingevolge artikel 8.19 Wet milieubeheer nodig. Voordat een meldingprocedure ingezet wordt kan vergunninghoudster er behoefte aan hebben de nieuwe monostroom op technische bruikbaarheid te testen.

Met het oog hierop bieden wij Electrabel in deze vergunning de mogelijkheid om, na dat aan ons te hebben meegedeeld, gedurende een periode van maximaal vier weken een test op technische bruikbaarheid uit te voeren, alvorens voor die monostroom eventueel een melding in te dienen. Onacceptabele nadelige gevolgen voor de emissie zijn ten gevolge van een beproeving niet te verwachten, omdat vergunninghoudster met het oog op bescherming van haar installaties acceptatiecriteria hanteert die zulke gevolgen uitsluiten. De beperkte testperiode zorgt ervoor dat doelmatigheidsbelangen niet of nauwelijks in geding komen.

5.10 Geluid

Voor het binnen de inrichting geproduceerde geluid is naar onze mening in het akoestisch rapport rekening gehouden met maatregelen en voorzieningen die redelijkerwijs te verlangen zijn. Burgemeester en Wethouders van Nijmegen hebben in het kader van het beheer van de in het bestemmingsplan vastliggende geluidszone bericht, dat de door Electrabel aangevraagde geluidsruijnte geen geluidsgrenswaarden frustreert. De berekende en aangevraagde immissiewaarden kunnen daarom vergund worden.

Wat betreft het bedrijfsvrachtverkeer buiten het terrein van de inrichting kan sprake zijn van zgn. indirecte geluidshinder, waarbij ook vrachtverkeer van andere in de directe omgeving liggende bedrijven een rol speelt of kan spelen. Gezien Electrabel is gevestigd op een ingevolge de Wet geluidhinder gezoneerd industrieterrein is het conform vaste jurisprudentie niet mogelijk om met het oog daarop het geluid van bedrijfsverkeer te normeren of verkeersbewegingen te beperken, maar komen uitsluitend middelvoorschriften ter beperking van geluidshinder in aanmerking. In dit geval zou aan een andere routing van het bedrijfsverkeer van en naar de inrichting gedacht kunnen worden. Aangezien de verwezenlijking daarvan afhankelijk is van anderen dan vergunning-aanvraagster kan dit niet in de milieuvergunning voorgeschreven worden. Overigens voeren Electrabel, de gemeente Nijmegen en andere belanghebbenden overleg over de mogelijkheid van een andere routing.

- 5.11 Overwegingen met betrekking tot adviezen en bedenkingen die zijn ingediend door de onder paragraaf 4 genoemde instanties, belangengroeperingen en personen

Samengevat was de inhoud van de ingekomen adviezen:

- 1 De doelmatigheidstoetsing moet niet beperkt blijven tot een toets op de stookwaarde, omdat daarmee de stappen "preventie" en "nuttige toepassing door hergebruik" van afvalstoffen overgeslagen worden, terwijl het Ontwerp-LAP daarop wel de nadruk legt (A).
- 2 Gevraagd wordt om een maximering van de omvang van bijstook in plaats van een goedkeuringsbesluit achteraf en een maximale momentane biomassa-input (soorten en massa) (A).
- 3 Gevraagd wordt om een duidelijker omschrijving van de beoordelingspunten voor geluid en om meer dan drie controlepunten. Voor piekgeluiden (L_{max}) geeft de ontwerpvergunning $L_{Aeq}+10$, hetgeen niet strookt met bestaande jurisprudentie (vigerende waarden L_{max} zijn respectievelijk 60, 65 en 70 dB(A)). Incidentele verhogingen zouden - zoals nu nog - ook in de revisievergunning bijvoorbeeld twaalfmaal per jaar onder beperkingen jaar mogelijk moeten zijn (A).
- 4 Gevraagd wordt om maximering van jaarvrachten luchtverontreiniging, aansluitend bij de reële situatie.
Het Ontwerp-BVA laat het stellen van vrachtmaxima niet toe, maar op grond van de NeR moet wel voor zwarte lijststoffen en stoffen met een minimalisatieverplichting gemotiveerd aangegeven worden dat lagere concentratie-eisen dan het Ontwerp-BVA stelt en vrachtmaxima niet mogelijk zijn. Eventueel zijn hiervoor onderzoeksverplichtingen naar reductiemogelijkheden nodig. In elk geval moet de vergunning worden aangepast zodat opvullen van normen en onnodige emissie wordt voorkomen. Een scherpere en dus reëlere norm voor dioxine is nodig (A).
- 5 Het opstellen van een tweede versie voor de ontwerpvergunning staat niet in verhouding tot de procedurefout van het niet-aangeplakt zijn van de kennisgeving van ontwerpvergunning 1 aan het gemeentehuis van Nijmegen (A).
- 6 Behalve tegen het nadeel dat maxima voor jaarvrachten luchtverontreiniging in het BVA niet gesteld zijn, bestaat tegen toepassing van het Ontwerp-BVA geen bezwaar. De

inspectie meent dat als aard of omvang van de vrachten zodanig is dat immissiegrenswaarden met inachtneming van het achtergrondniveau zijn of worden overschreden, er maatregelen nodig zijn om de vracht te beperken. I.c. kunnen sommige kolensoorten tot benadering van immissiegrenswaarden voor fluoriden en chroom VI leiden, uitgaande van een debiet van 2 miljoen m³/uur in plaats van 2,6 miljoen m³/uur, conform de capaciteit. Daarom is voor fluoriden en carcinogene stoffen een vrachtnorm in de vergunning nodig. Dat is mogelijk gezien het variabel kolenaanbod op de markt. In de aanvraag is een emissie van fluoriden opgenomen, die aanmerkelijk lager ligt dan waarbij met de berekeningen is uitgegaan (B).

- 7 Geadviseerd wordt maatregelen ter beperking van de lekverliezen van de warmtewisselaar (GAVO) op te nemen (B).

Naar aanleiding van deze adviezen overwegen wij:

Ad 1

Overeenkomstig de artikelen 8.8 en 10.14 Wet milieubeheer moet de doelmatigheidsbeoordeling geschieden, rekening houdend met het milieubeleidsplan, met de "voorkeursvolgorde" van artikel 10.4 en met de criteria van artikel 10.5 (effectiviteit en efficiency van het afvalstoffenbeheer en het mogelijk maken van een effectief toezicht daarop) van die wet. Wij hanteren i.c. het Ontwerp-LAP voor een toetsing aan de "voorkeursvolgorde" omdat dit ontwerp-beleidsdocument toegespitst is op de meest recente regelgeving met betrekking tot beheer van afvalstoffen. Zowel dit ontwerp als het nog vigerende (maar voor het onderhavige onderwerp niet uitgewerkte) Gelders Milieuplan zijn op de "voorkeursvolgorde" gebaseerd.

Het Ontwerp-LAP merkt, met inachtneming van de wettelijke "voorkeursvolgorde", de inzet van hier aan de orde zijnde afvalstoffen ten behoeve van energiewinning aan als nuttige toepassing, mits ten minste die afvalstoffen een bepaalde minimale stookwaarde hebben. Voorzover de in voorschrift 6.1.1 toegestane afvalstoffen een lagere stookwaarde hebben, zijn ons geen concrete mogelijkheden voor hergebruik of andere mogelijkheden dan het gebruik als brandstof bekend (mogelijkheden die de voorkeur zouden kunnen genieten op grond van artikel 10.4 van de wet), welk gebruik bovendien tevens met de ons ter beschikking staande wettelijke instrumenten gewaarborgd of gestimuleerd zou kunnen worden. Dit geldt evenzeer voor preventie van het ontstaan van deze afvalstoffen. Derhalve hebben wij geen grond de inzet van deze afvalstof als niet-doelmatig aan te merken. Hierbij kan ook nog in aanmerking worden genomen, dat de bedoelde afvalstoffen veelal pas ten gevolge van de levering daarvan aan Electrabel binnen onze provinciegrenzen zullen komen.

Voorts voldoet deze vergunning aan de criteria van artikel 10.5 van de wet.

Ad 2

De nominale verbrandingscapaciteit is overeenkomstig het vermelde in de aanvraag vooralsnog gekoppeld aan de energetische jaarinput van biomassa. Dit is in voorschrift 6.2.1 vastgelegd. De door Burgemeester en Wethouders van Nijmegen in hun advies genoemde percentages zijn kennelijk gebaseerd op massaverhoudingen.

In het geval dat de stookwaarde van de in te zetten afvalstof relatief laag is zal dat naar onze mening geen onaanvaardbare gevolgen hebben voor de emissies. Deze zijn in de vergunning vastgelegd op basis van het Ontwerp-BVA. De door ons vergunde (voorlopige) verbrandingscapaciteit op basis van de energetische waarde achten wij derhalve acceptabel. Wel zal

overeenkomstig het Ontwerp-BVA een nominale verbrandingscapaciteit in tonnen per uur vastgesteld gaan worden.

In de definitieve vergunning is de termijn waarbinnen een opgave moet worden gedaan van de nominale afvalverbrandingscapaciteit, uitgedrukt in tonnen per uur, gewijzigd van een jaar (ontwerpvergunning 2) in twee maanden na het in werking treden van het betreffende voorschrift. In de considerans (hierboven, bij onderdeel 5.5 met betrekking tot artikel 7 Ontwerp-BVA, onder ad 2) is aangegeven waarom deze waarde nu nog niet geconcretiseerd is, maar via een goedkeuringsbesluit zal worden ingevuld.

Ad 3

Naar aanleiding van het advies van Burgemeester en Wethouders van Nijmegen zijn in het dictum van de vergunning de locaties van de geluidsbeoordelingspunten omschreven.

Uitbreiding van het aantal beoordelingspunten over de diverse windrichtingen voegt onzes inziens niets toe aan het beschermingsniveau dat de vergunning moet bieden. De beoordelingspunten A, B en F liggen in de richting van geluidsgevoelige bestemmingen.

Uit de aanvraag is ons niet gebleken dat de in ontwerpvergunning 2 opgenomen waarden voor L_{max} (piekgeluid) leiden tot een niet te realiseren bedrijfssituatie of dat er hierdoor meer ruimte wordt gegeven voor piekmissies dan de ten gevolge van de in de aanvraag beschreven activiteiten mogen worden verwacht. Aangezien daarnaast incidentele verhogingen van het geluidsniveau niet in de aanvraag zijn opgenomen, hebben wij die ook niet in de vergunning toegestaan.

Ad 4

In ontwerpvergunning 2 is uiteengezet waarom wij geen jaarvrachten aan de vergunning hebben verbonden en waarom wij menen dat met deze vergunning aan de minimalisatieverplichting voor bepaalde stoffen wordt voldaan. Onderzoeksverplichtingen ten aanzien van minimalisatiemogelijkheden zijn niet zinvol omdat die, uitgaande van de huidige tekst van het Ontwerp-BVA, op termijn niet tot wijziging van de vergunning zullen kunnen leiden.

Het stellen van aanvullende voorschriften ter voorkoming van het opvullen van normen zou feitelijk neerkomen op aanscherping van de normen als genoemd in het Ontwerp-BVA. In ontwerpvergunning 2 hebben wij aangegeven waarom wij dit niet gedaan hebben. Wel hebben wij de monitoring voorgeschreven van de emissiewaarden en over de emissies moet gerapporteerd worden in het milieujaarverslag. De emissiewaarden ten gevolge van de bijstook zullen wij toetsen aan de marges die voortvloeien uit de samenstelling van het aangevraagde representatieve brandstofpakket. Zie hierover verder bij onze overwegingen naar aanleiding van de ingediende bedenkingen tegen het in behandeling nemen van de vergunningaanvraag.

Ad 5

Ons is niet duidelijk wat de bedoeling is van de opmerking over de verhouding tussen de procedurefout en de wijziging van de ontwerpvergunning. Wij verwijzen naar de overwegingen bij ontwerpvergunning 2 voor de redenen die wij hadden voor het aanbrengen van inhoudelijke wijzigingen in dat document.

Ad 6

De Regionaal inspecteur gaat met zijn advies om vrachtnormen op te leggen voor fluoriden en carcinogene stoffen in tegen de tekst die - aansluitend aan een Europese richtlijn - door de Minister van VROM is opgesteld als ontwerp voor het later dit jaar verplicht vast te stellen BVA. Daarin

zullen andere immissiewaarden (zoals bijvoorbeeld MTR-waarden) dan de wettelijke grenswaarden geen rol spelen. In ontwerpvergunning 2 hebben wij uiteengezet waarom wij dat ontwerp van de minister volgen en waarom wij het niet redelijk achten voor kortere tijd andere (strengere) normen of meer normen op te leggen dan de normen die in 2005 van rechtswege zullen gaan gelden voor deze inrichting. Een inhoudelijke kanttekening bij het advies is voorts, dat het RIVM, na een onderzoek dat het in opdracht van het Ministerie van VROM heeft uitgevoerd, adviseert tot een immissienorm van $1,6 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor fluoriden. Dat is een factor 32 maal de jaargemiddelde MTR van $0,05 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

De toetsing aan wettelijke luchtkwaliteitseisen (grenswaarden) en aan MTR-waarden moet inderdaad, zoals de inspecteur opmerkt, plaatsvinden met inbegrip van het achtergrondniveau. Indien uit de toets een overschrijding van grenswaarden blijkt kunnen in het aan de orde zijnde besluit, dus in deze milieuvergunning, maatregelen worden opgenomen om de overschrijding te reduceren. Het eerder aangehaalde Ontwerp-BVA biedt hiertoe uitsluitend de mogelijkheid bij overschrijding van de grenswaarden uit het Besluit luchtkwaliteit. De daarin genoemde grenswaarden die hier van belang kunnen zijn hebben betrekking op CO , SO_2 , NO_x en fijnstof.

Door een gedeeltelijke overschakeling van kolen op biomassa/afval als brandstof neemt de emissie van SO_2 af, terwijl voor de emissie van CO , NO_x en fijnstof de overschakeling neutraal zal zijn. De aangevraagde gedeeltelijke overschakeling op andere brandstof levert op zich dus geen reden op om bijkomende maatregelen voor te schrijven, ook al zou sprake zijn van een (dreigende) cumulatieve overschrijding van grenswaarden.

Maar het gaat in het Ontwerp-BVA om de toets van de totale emissie aan immissiegrenswaarden. Zou de emissie van Electrabel in combinatie met het achtergrondniveau tot overschrijding van grenswaarden leiden, dan zou dat ook al bij de thans bestaande situatie op basis van de vigerende vergunning (100% kolenstook) het geval zijn. Het opnemen van een emissie-reducerende maatregel in de revisievergunning zou in dat geval onzes inziens pas mogelijk zijn, nadat er in een breder kader een afweging is gemaakt over de wijze waarop de cumulatieve overschrijding zal worden aangepakt. Om in zo'n geval tot een efficiënte en effectieve sanering te kunnen komen zal eerst bepaald moeten worden welke bronnen bijdragen aan het immissieniveau en welke van die bronnen, op welke wijze en tot welk niveau kunnen en moeten worden gesaneerd. Mede omdat meerdere emittenten (bronnen van verschillende omvang in verschillende categorieën van inrichtingen met een milieuvergunning, maar ook het verkeer dat slechts met verkeersmaatregelen beïnvloed kan worden) een rol spelen bij emissies achten wij het instrument van de individuele vergunning voor een integrale en evenwichtige besluitvorming niet het juiste instrument. Beleidsregels die hier inhoud aan moeten geven zijn op dit moment nog in ontwikkeling.

Als blijkt dat cumulatieve immissie (toekomstige) wettelijke grenswaarden overschrijdt en de meest efficiënte saneringsmethode in overleg met andere betrokken overheden vastgesteld is, kan onder meer aanpassing van de daarvoor in aanmerking komende vergunningen plaatsvinden.

Met betrekking tot een fout die wij gemaakt zouden hebben bij verspreidingsberekeningen (verkeerd debiet) verwijzen wij naar onze reactie op de bedenkingen ten aanzien van de immissietoets.

Ad 7

Over het advies met betrekking tot de warmtewisselaar (de GAVO) merken wij op. Naast het door ons gehanteerde Ontwerp-BVA zou een voorschrift, als dat al zou passen bij het Ontwerp-BVA, niet kunnen leiden tot een scherpere norm voor emissie-concentratiewaarden.

De inhoud van de schriftelijk ingediende bedenkingen is in grote lijnen als volgt samen te vatten.

- 1 De aanvraag had buiten behandeling moeten blijven, het type vergunning is onjuist, onduidelijk is welke delen van de aanvraag onderdeel van de vergunning zijn (C-F-G).
- 2 Er hadden vrachtnormen en strengere normen en/of middelvoorschriften gesteld moeten worden (C-F-E-G-H).
- 3 De emissie van stoffen die kritiek zijn in verband met immissiegrenswaarden of maximaal toelaatbaar risico moet strenger geregeld worden (C-F-G-H).
- 4 De doelmatigheid van de in te zetten brandstof moet vaststaan (C-F-G).
- 5 Het toestaan van biomassa-bijstook leidt tot verslechtering van de milieusituatie ten opzichte van kolenstook (C-F-G).

De Burgemeester van Kranenburg diende met zijn eerste brief (D) niet-nader onderbouwde bedenkingen in tegen luchtverontreiniging die uit gebruikmaking van de vergunning zou kunnen voortvloeien en deelde mee dat hij - na terzake advies te hebben ingewonnen - zijn bedenkingen zou intrekken of nader zou onderbouwen. Met de tweede brief (I) heeft hij zijn bedenkingen ingetrokken, na een toetsing van de in de ontwerpvergunning vastgelegde emissies aan de hoogst toelaatbare waarden door het Umweltministerium in Duisburg.

Tegelijk met de bedenkingen zijn ook vragen gesteld naar aanleiding van ontwerpvergunning 2, waarop wij hieronder ingaan.

Ook zijn er opmerkingen gemaakt of vragen gesteld die geen betrekking hebben op die ontwerpvergunning. Daarop gaan wij hier niet in. Dezelfde punten zijn deels al aan de orde gesteld bij ontwerpvergunning 1. In een separate notitie hebben wij daarop al gereageerd.

Ad 1

Er zijn bij de bedenkingen geen argumenten aangevoerd op grond waarvan de vergunning-aanvraag buiten behandeling had moeten blijven.

Het in verband met de voorgenomen bijstook met biomassa/afvalstoffen verplichte MER gaf ons geen aanleiding tot toepassing van artikel 7.18 van de Wet milieubeheer. Naar aanleiding van ontwerpvergunning 1 zijn opmerkingen over het MER gemaakt, welke opmerkingen in tweede instantie zijn herhaald. Wij verwijzen naar de considerans onder punt 2. Wij menen dat het door de Wet milieubeheer in artikel 7.10 verlangde verband tussen het voorgenomen alternatief van het MER en de aanvraag aanwezig is.

Naar aanleiding van het in bedenkingen aangevoerde ontbrekende verband tussen MER en aanvraag merken wij het volgende op. Het voorgenomen alternatief van het MER geeft, met inachtneming van hetgeen wij hierover eerder in deze considerans al schreven, een beschrijving van het energie-opwekkingsproces waarvoor vergunning wordt aangevraagd. De input voor dit energie-opwekkingsproces is, voor wat betreft afvalhout en biomassa, een mix van monostromen. In het MER is hiervan een representatieve mix als basis voor de beschrijving het voorgenomen alternatief genomen.

In de vergunningaanvraag is vervolgens aangegeven voor welke monostromen Electrabel in ieder geval vergunning wenst, zonder dat de aanvraag een limitatieve opsomming geeft. Ook is in de aanvraag aangegeven dat de mix van monostromen kan wijzigen.

In het kader van de verplichtingen die uit het BVA voortvloeien, en die in deze vergunning al toegepast worden, hebben wij de in de aanvraag vermelde stromen in de vergunning vastgelegd en de vergunning ook tot deze stromen beperkt. Hiermee is echter nog niet de kwaliteit van de monostromen vastgelegd. Deze kwaliteit is wel beschreven in het MER. Gezien de relatie tussen

MER en de aanvraag behoort de in het MER beschreven kwaliteit van monostromen dan ook bij de monostromen waarvoor vergunning wordt aangevraagd, waarvan de milieueffecten aan de hand van de gegevens in het MER konden worden beoordeeld en waarvoor wij vergunning verlenen.

Hoewel de mix van monostromen kan wijzigen, hetgeen overeenkomstig de aanvraag kan worden vergund, gelden voor zo'n wijziging wel beperkingen. Die beperkingen leiden wij af uit de beschrijving in het MER, namelijk uit de berekende emissies ten gevolge van het representatieve basispakket. Door deze emissies te extrapoleren naar jaarvrachten zijn de waarden, die impliciet zijn aangevraagd, te berekenen. Overeenkomstig de aanvraag kan de mix van de vergunde monostromen gewijzigd worden binnen de in onderstaande tabel opgenomen marges. De waarden van figuur 5.2.3 van het MER zijn gebruikt voor berekening van de marges, opgenomen in onderstaande tabel.

component	emissieconcentratie, voorgeno- men alternatief MER, stand alone	berekende marges ⁵ per kalenderjaar
cadmium	0,4 µg/m ³	0,7 kg/a
kwik	1,8 µg/m ³	3,3 kg/a
som van de zware metalen	0,2 mg/m ³	370 kg/a
chloride	8 mg/m ³	14,8 ton/a
fluoriden	0,9 mg/m ³	1,7 ton/a

Er is een registratieverplichting voor de emissies t.g.v. secundaire brandstof opgenomen. Daarmee kunnen wij beoordelen of vergunninghoudster zich houdt aan de variabele mix van bijstook, zoals die is aangevraagd en vergund.

Ten overvloede merken wij hierbij op dat Electrabel een veranderingsvergunning kan aanvragen, indien zij een zodanige wijziging van de brandstofmix wil, dat het representatieve bijstookpakket zou leiden tot emissies die niet binnen de marges passen. Bij de huidige stand van de regelgeving is een MER bij zo'n aanvraag niet nodig.

Overigens zullen in het kader van het milieujaarverslag ook gegevens over bovengenoemde stoffen gevraagd worden.

De vergunningaanvraag voldoet aan de regels die daarvoor in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer gesteld zijn, zodat ook daarin geen grond tot buiten behandeling laten daarvan lag.

Naar aanleiding van de bedenkingen over het type vergunning merken wij op dat in feite elke vergunning die aansluit bij het "Gelders maatwerk voor bedrijven" een vergunning op maat is, namelijk een vergunning die past bij het concrete bedrijf zoals wij dat ervaren. Dat kan een vergunning op hoofdlijnen zijn. Voor Electrabel hebben wij in lijn met ons beleid geen vergunning op hoofdlijnen opgesteld, hoewel een aantal van de bezwaarden dat meent. Overigens moet elke

5

Gerekend is met een debiet van 370 m³/GJ en maximaal 5 PJ aan secundaire brandstof. Dit resulteert in 1850 x 10⁶ m³ rookgassen voor de opwekking van 5PJ

vergunning, ook een vergunning op hoofdlijnen, voldoen aan rechtmatigheidsvereisten en die houden in dit verband in, dat de verplichtingen van het bedrijf en de bescherming van het milieu zodanig duidelijk zijn geformuleerd en vastgelegd dat op basis daarvan gecontroleerd en zo nodig gehandhaafd kan worden. Wij menen dat de vergunning aan die vereisten voldoet.

Naar aanleiding van de bedenkingen hebben wij het dictum van het besluit bijgesteld, zodat daarin beter is aangegeven welke onderdelen van de aanvraag deel uitmaken van de vergunning. Het milieuzorgsysteem maakt daarvan geen deel uit.

Ad 2 en 5

In de bedenkingen wordt aangevoerd dat het standstill-principe niet is toegepast, hoewel het Nijmeegse college van Burgemeester en Wethouders in het college-akkoord die intentie zou hebben vastgelegd voor het industriegebied Nijmegen West, hetgeen ons zou verplichten dat principe bij het besluit op deze aanvraag in acht te nemen. Dit akkoord betreft echter uitsluitend de bevoegdheidsuitoefening van burgemeester en wethouders. Bij bezwaarden leeft ook de misvatting dat dit principe in het algemeen bij vergunningbesluiten in acht moet worden genomen. Dat is onjuist: daarmee zou bijvoorbeeld elke nieuwe bedrijfsactiviteit onmogelijk zijn, tenzij bij een andere inrichting overeenkomstige emissies gelijktijdig zouden wegvallen. Het standstill-beginsel heeft betrekking op luchtkwaliteitseisen (richtwaarden).

Voor vrachtverkeer (thans vergund 47 vrachtwagens per dag) geldt dat dit t.g.v. bijstook met ten hoogste met 20 vrachtwagens per etmaal (in dag- en avonden) zal toenemen.

Met betrekking tot het ALARA-principe en de minimalisatieverplichting hebben wij in de bedenkingen geen argumenten gelezen die ons tot andere gedachten brengen dan wij al bij ontwerpvergunning 2 (pagina 9 en 10 van deze considerans) hadden. In dit verband is aangevoerd dat door het ontbreken van inpuiseisen (concentratie-eisen, typering, verbod gewolmaniseerd hout) ten aanzien van diverse componenten die in de verschillende brandstoffen aanwezig kunnen zijn, geen recht wordt gedaan aan het ALARA-principe. Naar aanleiding hiervan menen wij dat het stellen van dergelijke eisen alleen nut heeft als hiermee een jaargemiddelde emissieconcentratie wordt bereikt, die significant lager ligt dan het niveau van de nu voorgeschreven emissiegrenswaarden, hetgeen uiteraard ook zou leiden tot een geringere vracht aan emissies. Impliciet zou dit derhalve een aanscherping van de emissie-eisen uit het Ontwerp-BVA betekenen, waarin al met het ALARA-principe is rekening gehouden (zie hoofdstuk 4 van de Nota van Toelichting bij het ontwerp). Een aanscherping ligt niet in lijn met de tekst en geest van dit ontwerpbesluit en de achterliggende Europese richtlijn. Nu niet gebleken is dat de immissiegrenswaarden, vastgelegd in het Besluit luchtkwaliteit, worden overschreden ten gevolge van het gebruikmaken van de onderhavige vergunning, is er ook geen bijzondere reden van het Ontwerp-BVA af te wijken en voorschriften te stellen die kennelijk het ALARA-niveau te boven gaan. Nogmaals benadrukken wij hier dat een ingrijpende wijziging van het BVA ten opzichte van het ontwerp niet te verwachten is.

Er is in de bedenkingen gevraagd om vrachtnormen. Voor emissievrachten ten gevolge van bijstook biomassa/afvalhout (namelijk overeenkomstig de aanvraag) verwijzen wij naar het hiervoor onder ad 1 gestelde. Voor vrachtmaxima voor steenkool-gerelateerde emissies verwijzen wij naar de overwegingen die al bij ontwerpvergunning 2 gemaakt zijn en waarin wij uiteengezet hebben waarom voor de kolen-gerelateerde emissies geen vrachtnormen aan de vergunning verbonden worden. Hier willen wij een citaat uit hoofdstuk 6 van de Nota van Toelichting bij het Ontwerp-BVA aan toevoegen, waarin staat: "Het voorschrijven van maximale jaarvrachten voor de emissie van stoffen waarvoor in dit besluit emissiegrenswaarden zijn gesteld is niet toegestaan."

Er zijn bedenkingen geuit tegen een veronderstelde toename van feitelijk gerealiseerde jaarvrachten bij gebruikmaking van de onderhavige vergunning. Uit vergelijking van emissie-concentratienormen die tot dusverre voor de Centrale Gelderland gelden (BEES dan wel vergunning) met de emissie-concentratienormen die in de revisievergunning vastgelegd worden, blijkt dat er geen emissienormen verruimd zijn en dat er ook geen toename van emissies en dus geen toename van jaarvrachten uit het gebruiken van deze vergunning zal voortvloeien.

Bij enkele over dit punt ingediende bedenkingen kunnen wij ons niet aan de indruk onttrekken dat die opzettelijk een onjuist beeld van de werkelijkheid geven; wij gaan daarop niet dieper in.

Voorts is aangedrongen op emissieconcentratie-eisen voor kolengerelateerde emissie van kwik, fluoride en koolmonoxide. Zoals eerder gesteld zijn dergelijke eisen (nog) geen onderdeel van het Ontwerp-BVA dat wij hier gebruiken. Bij de bedenkingen zijn geen redenen aangevoerd die aanleiding zouden zijn om eisen te stellen, niet passend binnen het stelsel van het BVA. Een beperking van deze emissies ligt daarom niet in de vergunning. Er is uiteraard wel een beperking inherent aan de samenstelling van kolen, namelijk in verband met technische eisen die daaraan met het oog op de installatie gesteld worden. Wij onderkennen dat dit niet per definitie leidt tot het inkopen van de uit milieu-oogpunt optimale kolenkwaliteit, als die al aan te wijzen zou zijn. Met het oog op welke component zou die kwaliteit aangewezen moeten worden? Deze emissies zijn niet anders dan op basis van de tot dusverre vigerende vergunning ook is toegestaan; ze zijn niet het gevolg van het onderhavige besluit.

Gesteld is ook dat de emissie van verzurende stoffen op basis van de onderhavige vergunning toeneemt en dat dit niet getoetst is aan nationaal of provinciaal anti-verzursingsbeleid. Echter: de in deze vergunning (en in het Ontwerp-BVA) opgenomen emissiegrenswaarden voor SO₂ betekenen een aanscherping ten opzichte van de oude nu nog vigerende norm; voor NO_x blijft de norm onveranderd en voor HCl wordt een norm geïntroduceerd waar er tot op dit moment geen norm was. Dit is de enig juiste vergelijking om te beoordelen of inderdaad een toename van verzurende emissies wordt vergund en er kan slechts geconstateerd worden dat wij geen toename vergunnen. Bij het opstellen van het BVA mag de rijksoverheid met inachtneming van de ruimte die de Europese richtlijn daarvoor biedt, rijksbeleid inbouwen. Het is aannemelijk dat, voorzover mogelijk, dat ook is gedaan door de Minister van VROM. Gelders beleid streeft naar reductie van verzurende emissie bij de industrie, waaronder ook Centrale Gelderland gerekend wordt. Blijkens het bovenstaande wordt deze doelstelling met de onderhavige vergunning gediend.

Wij hebben niet meer vergund dan is aangevraagd. Tegen ontwerpvergunning 2 kon ingebracht worden dat die onvoldoende duidelijk was ten aanzien van de marges waarbinnen een mix van secundaire brandstof wordt vergund. In het definitieve besluit is hierin voorzien. Zie hierover ook onze overwegingen onder ad 1.

Ten aanzien van bedenkingen met betrekking tot overige onderwerpen overwegen wij:

Het maximaal in de dag- en avonduren toegestane aantal vrachtwagens wordt vastgelegd in voorschrift 8.1.7.

Voorschrift 7.1.2 (stofemissies stuifgevoelige goederen) is aangepast.

Er is aangevoerd dat de monitoring van het functioneren van de inrichting en de transparantie van het jaarverslag versterkt moeten worden. Buiten het besluit over deze vergunning besteden wij aandacht aan de gevraagde kwaliteitsverbetering van het jaarverslag. Voor monitoring zijn voorschriften gesteld.

Gevraagd is om expliciete uitsluiting van afvalsoorten die niet bijgestookt mogen worden. Daarbij zijn genoemd SRM-meel en gevaarlijk afval. Er zijn bedenkingen ingediend tegen terugstoken van vliegas. In aanvulling op voorschrift 6.1.1 en het aan ons definitieve besluit toegevoegde voorschrift 6.1.3 achten wij het niet nodig afvalstoffen aan te duiden waarvan de acceptatie

verboden is. Overigens is een sluitende opsomming van "verboden" afvalstoffen uiteraard niet te geven. Het terugstoken van vliegas is niet aangevraagd of vergund.

Randvoorwaarden voor de samenstelling van secundaire brandstof ten behoeve van proefnemingen op de voet van voorschrift 6.1.2 geven wij niet, ondanks verzoek daartoe in de bedenkingen. De emissievoorschriften gelden ook tijdens beproevingen c.q. het eventueel uit beproevingen voortvloeien van structurele inzet van de te beproeven brandstof, zodat het stellen van nadere eisen niet noodzakelijk is ter bescherming van het milieu.

Ad 3

Bij de immissietoets, zo is in de bedenkingen aangevoerd, hebben wij ons gebaseerd op foute en/of onduidelijke transmissieberekeningen en de cumulatie met emissie vanwege andere bronnen had meebeschouwd moeten worden. Deze toets had tot strengere normen moeten leiden.

Naar aanleiding van de opmerkingen die zijn gemaakt over een niet correct uitgevoerde verspreidingsberekening merken wij het volgende op. Wij hebben geconstateerd dat het debiet van 39,3 m³/s abusievelijk staat vermeld in tabel 4.2 van het rapport van onze berekeningen. De berekening is wel degelijk uitgevoerd op grond van 2.000.000 m³/h. De aangehaalde verschillen zijn mogelijk te verklaren uit de mogelijk verschillend toegepaste invoerparameters. Voor de emissieduur is in het MER bijvoorbeeld 5600 uur aangehouden terwijl dit in onze berekening 8760 uur bedroeg. Ons is niet gebleken dat de berekeningen onjuist zijn uitgevoerd.

De toetsing aan luchtkwaliteitseisen, zowel wettelijke als MTR-waarden, dient plaats te vinden met inbegrip van cumulatieve effecten. Dat is de bedoeling van die normen. Daarbij moeten grenswaarden in acht worden genomen, zo stelt de Nota van Toelichting bij het Besluit luchtkwaliteit. Bij een bestaande grenswaarde-overschrijding, zo stelt die nota ook, moet vorm gegeven worden aan plannen ter verbetering van die situatie en moeten die plannen uitgevoerd worden. Bij besluiten die aanleiding kunnen zijn tot grenswaarde-overschrijding, moeten die grenswaarden in acht genomen worden. Dit betekent dat reductie per bron (sanering van bestaande grenswaarde-overschrijding) bij inrichtingen via de vergunning moet, maar op basis van een plan waarbij uiteraard alle voor de sanering relevante bronnen betrokken zijn. Via een plan kan een breder kader voor afweging gemaakt worden over de wijze waarop de cumulatieve overschrijding kan worden aangepakt. Zonder plan is een aanpak via de vergunning niet de geëigende weg.

De onderhavige vergunning geeft geen aanleiding tot grenswaarde-overschrijding, omdat hiermee geen toename van emissies vergund wordt ten opzichte van wat thans vergund is. Zie hiervoor onder ad 2, de immissieberekeningen en de overwegingen bij de ontwerpvergunning.

Ad 4

Wat betreft bedenkingen die zijn ingebracht met betrekking tot de doelmatigheid van de vergunde afvalstoffenbijstook verwijzen wij naar de overwegingen die wij maakten naar aanleiding van de over hetzelfde onderwerp ingebrachte adviezen.

Ten slotte hebben wij nog het volgende toe te lichten.

Er is gevraagd naar de randvoorwaarden die gesteld worden als Electrabel na een proef op de voet van voorschrift 6.1.2 een andere soort afval aan het pakket wil toevoegen. Met inachtneming van voorschrift 1.0.3 en de overige voorschriften van de vergunning kan Electrabel desgewenst daarvoor een melding op grond van artikel 8.19 van de Wet milieubeheer indienen. Indien de "nieuwe" secundaire brandstof een zodanige stookwaarde heeft dat bijstook niet zonder meer als nuttige toepassing wordt beschouwd (zie onder punt 5.8 van deze considerans), zal naar

aanleiding daarvan nog door het bevoegd gezag moeten worden vastgesteld of tegen bijstook van die stof om doelmatigheidsredenen bezwaren bestaan, alvorens een verklaring naar aanleiding van een melding kan worden gegeven. Is inzet van de secundaire brandstof zonder meer volgens de criteria van het dan geldend LAP aan te merken als nuttige toepassing, dan zal die toets achterwege kunnen blijven.

Gevraagd is of verlening van de vergunning getoetst is aan de Europese Vogelrichtlijn. De toets levert op dat het gebruikmaken van de nu vastgestelde vergunning, zoals ook blijkt uit de voorgaande overwegingen, geen aantasting van met de richtlijn beschermde belangen met zich meebrengt.

Voorts is gevraagd of de vergunning strookt met de Europese IPPC-richtlijn. Deze richtlijn, waaronder Centrale Gelderland valt, vraagt om emissiegrenswaarden die te realiseren zijn met toepassing van de best beschikbare technieken. Het Nederlandse Ontwerp-BVA dat bij deze vergunning wordt gebruikt, kent verdergaande eisen dan de Europese afvalverbrandingsrichtlijn. Onder meer gelden strengere normen voor kwik, cadmium, thallium en zware metalen. De Nota van Toelichting bij het Ontwerp-BVA gaat er in hoofdstuk 4 van uit dat daarmee op nationaal Nederlands niveau aan de IPPC-richtlijn is voldaan. Wij menen daarom dat, nu wij het Ontwerp-BVA onverkort toepassen in deze vergunning, ook van de vergunning gezegd kan worden dat die strookt met de IPPC-richtlijn.

Ook is gevraagd of het juridisch mogelijk is bij een besluit op een vergunningaanvraag te anticiperen op een ontwerpregeling, zoals het Ontwerp-BVA. Dat het bevoegd gezag zijn beoordelingsvrijheid daarmee inderdaad kan inkleuren blijkt bijvoorbeeld uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 24 april 2002 (nr. 200205342/2, ABKort 2002, 336).

Aangevoerd is dat wij geen medewerking aan bijstook biomassa bij Electrabel zouden mogen verlenen, omdat het Interprovinciaal Overleg niet (mede namens ons) is toegetreden tot het Convenant Kolencentrales en CO₂-reductie tussen de rijksoverheid en de energiesector. Dit is onjuist. Al dan niet deelnemen aan een convenant is geen afwegingsfactor bij de vraag of wij vergunning kunnen verlenen. Wij staan achter opwekking van energie met biomassa ter reductie van CO₂-uitworp in het algemeen. Voor de vergunningaanvraag van Electrabel in het bijzonder hebben wij geen reden voor een negatief besluit. Het nadeel (toename van kwikemissie in totaliteit) dat de rijksoverheid in het convenant incalculeert bij inzet van secundaire brandstof, vloeit bij Centrale Nijmegen overigens niet voort uit de bijstook met biomassa.

Resumerend stellen wij dat in adviezen of bedenkingen geen argumenten zijn aangevoerd die vaststelling van de vergunning verhinderen. Wel zijn argumenten aangevoerd die aanleiding waren om de vergunning op een aantal punten te verbeteren ten opzichte van het ontwerp.

5.12 Evaluatie MER, monitoring

In verband met een evaluatie van het MER kunnen wij vergunninghoudster vragen om gegevens voor zover die gegevens niet of onvoldoende uit registraties, rapporten en milieujaarverslagen blijken. Hiervoor is een voorschrift aan de vergunning verbonden.

HEBBEN WIJ BESLOTEN

- I De gevraagde vergunning wordt verleend.
De pagina's 1 t/m 66 van de aanvraag, met uitzondering van de passage op pagina 19, beginnend met "De milieuhygiënische specificaties..." en eindigend met een tabel met acceptatiecriteria, maken deel uit van de vergunning.
Voorts maken de onder 1.2 van pagina 4 opgenoemde tekeningen deel uit van de vergunning.
Bijlage 15 bij de aanvraag (Tabel hulpstoffen) maakt eveneens deel uit van de vergunning.
- II Van bijlage 4 van de aanvraag (Milieuplan Centrale Gelderland 2001-2005) moeten de in hoofdstuk 6, pagina 47 t/m 51 als "zeker" opgevoerde maatregelen conform de bijbehorende planning van pagina 52 uitgevoerd worden.
De genoemde pagina's van bijlage 4 van de aanvraag zijn als bijlage IV bij de vergunning gevoegd.
- III Voorzover de vergunning betrekking heeft op acceptatie en bijstook van afvalhout en van biomassa die is aan te merken als afval in de zin van de Wet milieubeheer wordt de vergunning verleend voor een periode van tien jaar na vaststelling van de vergunning. Overigens geldt de vergunning voor onbepaalde termijn.
- IV De inrichting moet in werking zijn conform de van de vergunning deel uitmakende delen van de vergunningaanvraag en met inachtneming van het gestelde onder II en III en van de navolgende voorschriften en de daaruit voortvloeiende beperkingen.

BEGRIPPEN EN DEFINITIES

m³/normaal kuub

Onder normaal m³ gas wordt verstaan een m³ droog gas bij een temperatuur van 0°C en een druk van 101,3 kPa.

Bij concentratiemetingen wordt, tenzij anders vermeld, uitgegaan van normaal m³.

Gedeputeerde Staten

Het college van Gedeputeerde Staten van Gelderland.

Bevoegd gezag

Het college van Gedeputeerde Staten van Gelderland.

NeR

Nederlandse emissie Richtlijnen Lucht uitgegeven door bureau Infomil/NeR te 's-Gravenhage.

NRB

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming.

Inrichting

Ingevolge vaste jurisprudentie kan onder inrichting worden begrepen "vrijwel elke door de mens ondernomen bedrijvigheid, die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht".

K0-producten

Brandbare vloeistoffen, waarvan bij 37,8°C de dampdruk meer bedraagt dan 98,1 kPa, alsmede tot vloeistof verdichte gassen.

K1-producten

Brandbare vloeistoffen, geen K0-producten, waarvan het vlampunt bepaald met het toestel van Abel-Pensky bij 101,3 kPa lager is gelegen dan 21°C.

K2-producten

Brandbare vloeistoffen, waarvan het vlampunt bepaald met het toestel van Abel-Pensky bij 101,3 kPa 21°C of meer bedraagt, doch lager is gelegen dan 55°C.

K3-producten

Brandbare vloeistoffen, waarvan het vlampunt bepaald met het toestel van Pensky-Martens, bij 101,3 kPa 55°C of meer bedraagt, doch lager is gelegen dan 100°C.

Gevaarlijke afvalstoffen

Afvalstoffen zijn gevaarlijke afvalstoffen die als zodanig aangeduid in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en de daarop gebaseerde uitvoeringsregelingen.

CPR-richtlijnen

De CPR-richtlijnen zijn opgesteld door de "Commissie Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen". Deze richtlijnen zijn opgesteld om de veiligheid in de omgang met gevaarlijke stoffen zo goed mogelijk te waarborgen.

Geluidsniveau

Sterkte van het geluid gemeten met een filter, meestal een A-netwerk, zodat het niveau overeenkomt met wat door de mens wordt waargenomen. Niet alle frequenties worden namelijk even sterk gehoord, ook al hebben ze eenzelfde geluidsdruk niveau. De eenheid is dB(A).

Equivalent geluidsniveau

Het energetisch gemiddelde geluidsniveau gedurende een bepaalde beoordelingstijd. De eenheid is dB(A).

Meeverbrandingsinstallatie

Technische eenheid die in hoofdzaak bestemd is voor de opwekking van energie of de vervaardiging van producten en waarin afvalstoffen of de producten van thermische behandeling als brandstof worden gebruikt of afvalstoffen thermisch worden behandeld ten behoeve van verwijdering.

Stookinstallatie

Technische eenheid waarin brandstof wordt geoxideerd met als doel de aldus opgewekte warmte te gebruiken.

Emissiegrenswaarde

Maximaal toegestane hoeveelheid emissie gedurende een of meer perioden, uitgedrukt in gewichtseenheid per volume-eenheid.

ALGEMEEN

- 1 De inrichting dient in goede staat van onderhoud te verkeren en gehouden te worden en de activiteiten in de inrichting dienen met zorg te worden uitgevoerd.
- 1.0.1 Het interne transport van bedrijfsafval, de opslag en de afvoer hiervan dient op milieuhygiënisch verantwoorde wijze (good-housekeeping) zonder mogelijkheid tot verwaaiing naar buiten de inrichting te geschieden.
- 1.0.2 De zekere maatregelen voor de milieuthema's, zoals vastgelegd in het bij de aanvraag gevoegde Milieuplan, dienen voor het verlopen van de daarvoor geplande termijn te zijn uitgevoerd, tenzij in de voorschriften anders is bepaald. Hierbij worden buiten beschouwing gelaten de maatregelen die betrekking hebben op de kwaliteit van het afvalwater als bedoeld in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.
- 1.0.3 Uiterlijk drie maanden na het van kracht worden van dit voorschrift dient vergunninghoudster ter goedkeuring bij het bevoegd gezag een voorstel in voor een verifieerbare wijze van berekening van de emissie-jaarvracht ten gevolge van bijstook van biomassa en afvalhout voor de volgende componenten: cadmium, kwik, som van de zware metalen, chloride en fluoride.
Bij het milieujaarverslag voegt vergunninghoudster een opgave van de op basis van de goedgekeurde berekeningswijze gevonden waarden voor het afgelopen kalenderjaar.

2 AFVALSTOFFEN

2.0.1 (Behandeling, opslag en afvoer van afvalstoffen)

De afvalstromen van de inrichting moeten gescheiden worden in kunststof, papier, metaal glas, olie-/water-/slibmengsels uit olie-/water-/slibscheiders en overige afvalstoffen zoals vliegers, bodemas, gips en abi-slib. Deze afvalstoffen moeten gescheiden worden opgeslagen in daarvoor bestemde voorzieningen en worden afgevoerd naar een daartoe erkende inzamelaar of legale andere bestemmingen. Van aard, hoeveelheid en bestemming van de afvalstromen wordt een register bijgehouden, dat ten minste gedurende vijf jaar voor het bevoegde gezag beschikbaar blijft.

3 ENERGIE

Benchmarking

3.0.1 (Overleggen definitief energie efficiencyplan)

Vergunninghoudster overlegt binnen de termijn aan haar gesteld door het daartoe bevoegd gezag een energie-efficiencyplan ter goedkeuring aan het bevoegd gezag. Het energie-efficiencyplan wordt opgesteld conform bijlage 3 van het Convenant Benchmarking energie-efficiency d.d. 6 juli 1999.

3.0.2 (Uitvoeren energie efficiencyplan)

Vergunninghoudster verbetert haar energie-efficiency door het goedgekeurde energie-efficiencyplan uit te voeren. De uitvoering is uiterlijk binnen de in het convenant Benchmarking genoemde termijnen voltooid.

Vergunninghoudster mag bij de uitvoering afwijken van de in het EEP genoemde termijnen, op voorwaarde dat rendabele maatregelen voor 31 december 2005 zijn uitgevoerd. Zij motiveert afwijkingen in de jaarlijkse rapportage (zie volgend voorschrift).

Vergunninghoudster mag een maatregel vervangen door een gelijkwaardig alternatief, op voorwaarde dat de gelijkwaardigheid in de jaarlijkse rapportage wordt gemotiveerd en het bevoegd gezag het alternatief heeft goedgekeurd. Onder gelijkwaardig wordt verstaan dat het ten minste evenveel bijdraagt aan de verbetering van de energie-efficiency en geen stijging geeft van de totale milieubelasting.

3.0.3 (Rapportage)

Vergunninghoudster rapporteert jaarlijks in het overheidsverslag op grond van artikel 12.4 Wm over de uitvoering van het energie-efficiencyplan. Aanvullend op de op grond van het Besluit milieuverslaglegging verplichte opgave van energieverbruik en energie-efficiency index bevat deze rapportage:

Gegevens die aan de berekening van de energie-efficiency index ten grondslag liggen:

- het totale netto primaire energiegebruik en het normgebruik met de bij de berekening daarvan toegepaste correcties;
- eventuele afwijkende omrekeningsfactoren voor primaire energie;
- productievolumina.

Uitgevoerde activiteiten:

- energiebeheersmaatregelen en hun effecten;

- energiebesparingsprojecten en hun effecten; overige projecten die tot energiebesparing hebben geleid en de effecten daarvan;
- onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten.

Eventuele wijzigingen in de tijdsplanning van de activiteiten in het energie-efficiencyplan. Eventuele vervanging van maatregelen door een gelijkwaardig alternatief.

Onder "effecten" geeft de rapportage zowel het effect op energie-efficiency als de vermeden CO₂-emissie aan. De energie-efficiency index wordt berekend overeenkomstig de bij het opstellen van het energie-efficiencyplan toegepaste wijze.

3.0.4 (Beëindiging deelname)

In het geval de deelname aan het Convenant Benchmarking energie-efficiency beëindigd wordt, stelt vergunninghoudster het bevoegd gezag hiervan onverwijld in kennis.

4 BODEM

Bodemonderzoek

4.1.1 (Nulonderzoek)

Als uitgangspunt voor de bepaling van de omvang van toekomstige bodemverontreinigingen wordt de bodem- en grondwatersituatie gebruikt zoals beschreven in het rapport van Heidemij 634/EA91/F660/43960 uit 1991.

4.1.2 (Herhalingsonderzoek)

In de inrichting moet eenmaal per tien jaar een herhalingsonderzoek worden uitgevoerd. Het eerste herhalingsonderzoek dient binnen één jaar na het van kracht worden van dit voorschrift te worden uitgevoerd.

Uiterlijk tot twee maanden voor de uitvoering van het herhalingsonderzoek moet de opzet van het onderzoek ter goedkeuring aan het bevoegd gezag worden voorgelegd. Omtrent het aantal en de plaats van de boringen en peilbuizen, de bemonsteringsstrategie en de uit te voeren chemische analyses kunnen binnen vier weken na overlegging van de onderzoeksopzet door het bevoegd gezag nadere eisen worden gesteld. Het herhalingsonderzoek moet met inachtneming van deze nadere eisen worden uitgevoerd.

4.1.3 (Uitvoering)

Het herhalingsonderzoek moet voldoen aan het " Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek, SDU, Den Haag, oktober 1993, ISBN 90 12 081181" en heeft alleen betrekking op het grondwater.

4.1.4 (Rapportage)

De resultaten van een herhalingsonderzoek moeten uiterlijk binnen twaalf weken na de uitvoering hiervan schriftelijk aan het bevoegd gezag worden gerapporteerd.

4.1.5 (Eindonderzoek)

Direct na beëindiging van de bedrijfsactiviteiten waarbij potentieel bodembedreigende handelingen of voorvallen hebben plaatsgevonden moet de vergunninghoudster een

eindonderzoek uitvoeren. Het eindonderzoek moet voldoen aan het "Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek, SDU, Den Haag, oktober 1993, ISBN 90 12 081181".

4.1.6 (Uitvoering)

Uiterlijk tot twee maanden voor de uitvoering van het eindonderzoek moet de opzet van het onderzoek ter goedkeuring aan het bevoegd gezag worden overgelegd.

Omtrent het aantal en de plaats van de boringen, de bemonsteringsstrategie en de uit te voeren chemische analyses kunnen binnen vier weken na overlegging van de onderzoeksopzet door het bevoegd gezag nadere eisen worden gesteld. Het eindonderzoek moet met inachtneming van deze nadere eisen worden uitgevoerd.

4.1.7 (Rapportage)

De resultaten van het eindonderzoek moeten binnen drie maanden na beëindiging van de bedrijfsactiviteiten waarbij potentieel bodembedreigende handelingen of voorvallen hebben plaatsgevonden, schriftelijk aan het bevoegd gezag worden gerapporteerd.

4.1.8 (Peilbuizen)

De peilbuizen moeten worden geplaatst conform NEN 5766. Op locaties waar de bodem verontreinigd kan zijn door minerale olie moet het filter (de filters) van de peilbuis(zen) snijdend met de grondwaterspiegel worden geplaatst. Bij het bepalen van de filterlengte en het niveau waarop het filter wordt geplaatst, moet rekening worden gehouden met mogelijke fluctuaties van de grondwaterspiegel. Het filter moet zodanig worden geplaatst dat deze bij alle voorkomende grondwaterstanden snijdend met de grondwaterspiegel is. Op andere locaties (waar geen verontreiniging met minerale olie wordt verwacht) moet het filter zo worden geplaatst dat de bovenkant van het filter zich een meter beneden de heersende grondwaterspiegel bevindt.

Bodembeschermende voorzieningen en maatregelen conform de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB)

4.2.1 (Beschermingsniveau)

Potentiële bodembedreigende activiteiten mogen uitsluitend plaatsvinden onder het beschermingsniveau waarbij kan worden gesproken van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging (bodemrisicocategorie A als bedoeld in de NRB.)

De beoordeling van activiteiten en het bodembeschermingsniveau vindt plaats aan de hand van het Stappenplan en het Beslismodel Bodembescherming Bedrijfsterreinen zoals genoemd in de NRB.

4.2.2 (Goedkeuring maatregelen en planning)

Binnen zeven maanden na het van kracht worden van dit voorschrift moeten de resultaten van het in de aanvraag genoemde bodemrisico-evaluatie en de planning overgelegd worden van de te treffen maatregelen en voorzieningen. De uit de evaluatie voortvloeiende maatregelen en de planning behoeven goedkeuring van het bevoegd gezag.

- 4.2.3 (Goedkeuring onderhouds- en inspectieplan- en spill-controlprogramma)
Binnen negen maanden na het van kracht worden van dit voorschrift moet een onderhouds- en inspectieplan en een spill/-controllprogramma ter goedkeuring aan het bevoegd gezag worden overgelegd.
- 4.2.4 (Hanteren bodemrisico-evaluatierapport)
De maatregelen zoals genoemd in het goedgekeurde bodemrisico-evaluatierapport dienen te worden gehanteerd voor de bodembedreigende activiteiten. Dit met uitzondering van de maatregelen waarvan in dit rapport wordt geconcludeerd dat ze nog uitgevoerd moeten worden. Deze maatregelen dienen te worden gehanteerd binnen de termijnen die voortvloeien uit de planning zoals genoemd in voorschrift 4.2.2.
- 4.2.5 (Hanteren onderhouds- en inspectieplan en spill-controlprogramma)
De in het goedgekeurde onderhouds- en inspectieplan en het spill-controlprogramma vermelde acties dienen op de in deze plannen en programma termijnen c.q. tijdstippen te worden uitgevoerd. De resultaten van onderhouds- en inspectiewerkzaamheden dienen in een logboek bijgehouden te worden.

5 EXTERNE VEILIGHEID

Brandveiligheid

- 5.1.1 (Brandveiligheidsrapport)
Binnen vier maanden na het in werking treden van dit besluit dient in overleg met de brandweer een brandveiligheidsrapport te worden opgesteld met betrekking tot de reeds bestaande installatie en aan het bevoegd gezag ter goedkeuring te worden overgelegd. Uiterlijk één maand voor het in werking stellen van de nieuw te bouwen installatieonderdelen en gebouwen dient daarvoor een brandveiligheidsrapport aan het bevoegd gezag ter goedkeuring te worden overgelegd.
Binnen één maand na deze goedkeuring van elk van deze rapporten dient voldaan te worden aan de in de rapporten opgenomen maatregelen.
- 5.1.2 (Inhoud brandveiligheidsrapport)
Het brandveiligheidsrapport dient te bestaan uit:
- de organisatie van de brandbestrijding;
 - de brandwerendheid van onderdelen van gebouwen, scheidingsconstructies en (hoofd)draagconstructies en dergelijke;
 - de aard, de uitvoering en de situering van de toe te passen brandblusmiddelen (inclusief brandkranen), systemen voor branddetectie, brandmelding en brandbestrijding;
 - de wijze en de frequentie van de inspectie op de goede werking, de goede staat en de juiste situering van de brandblusmiddelen, branddetectie- en brandbestrijdingssystemen;
 - de registratieplicht van de voorgenomen inspecties en keuringen.

5.1.3 (Wijzigen bedrijfsnood- en aanvalsplan)

In geval van wijziging van de inrichting moet het bedrijfsnood- en aanvalsplan in overleg met de (regionale) brandweer worden aangepast. Wijzigingen in het bedrijfsnood- en aanvalsplan moeten schriftelijk aan het bevoegd gezag kenbaar worden gemaakt. Na overleg met de vergunninghoudster moeten aanwijzingen daaromtrent van het bevoegd gezag worden opgevolgd.

5.1.4 (Oefenen bedrijfsnood- en aanvalsplan)

Het personeel van de inrichting moet geïnstrueerd en getraind zijn ten aanzien van alle maatregelen en handelingen, zoals opgenomen in het bedrijfsnood- en aanvalsplan. Periodiek, doch ten minste eenmaal per jaar, moet een alarmoefening worden gehouden, zodanig dat elke in de inrichting werkzame persoon ten minste eenmaal per twee jaar aan een alarmoefening deelneemt.

Van toepassing zijnde richtlijnen

5.2.1 (Opslag gevaarlijke stoffen in emballage)

Gevaarlijke stoffen moeten worden opgeslagen in verpakkingsmaterialen, houders of insluitsystemen die naar hun aard en functie geschikt zijn voor de opslag van de desbetreffende stoffen. De opslag van gevaarlijke stoffen met een omvang van maximaal 10 ton, dient plaats te vinden in een of meer speciaal hiervoor bestemde ruimten. De constructie en de locatie van de opslagruimte en de wijze van opslag in die ruimte dienen te voldoen aan richtlijn CPR15-1, tweede druk, uitgave 1994.

5.2.2 (Bovengrondse opslag vloeibare K3-producten)

De bovengrondse opslag van K-3 producten in tanks met een inhoud van maximaal 150 m³ moet voldoen aan CPR 9-6, tweede druk 1999.
De bovengrondse opslag van HBO, zware stookolie en/of stookolie in tanks moet voldoen aan CPR 9-2, uitgave 1985 voorzover zij een inhoud per tank hebben van meer dan 150 m³.

5.2.3 (Ondergrondse opslag propaan)

De ondergrondse opslag van propaan in een tank moet voldoen aan CPR 11-3, uitgave 1990.

5.2.4 (Opslag ammonia, natronloog, zoutzuur en zwavelzuur in bovengrondse tanks)

De stijfheid en de sterkte van een reservoir bedoeld voor opslag van ammonia, natronloog, zoutzuur of zwavelzuur moet voldoende zijn om schadelijke vervorming als gevolg van overdruk bij vulling te voorkomen, terwijl de dichtheid onder alle omstandigheden moet zijn verzekerd. Reservoir, leidingen en appendages moeten zijn vervaardigd uit materiaal dat bestand is tegen de in het reservoir opgeslagen chemicaliën.

Opslag gasflessen

5.3.1 (Gasflessen, algemeen)

Gasflessen waarvan de goedkeuring niet of blijkens de ingeponste datum niet tijdig heeft plaatsgevonden door Stoomwezen B.V., een door de Dienst van het Stoomwezen ge-

accepteerde deskundige of een ingevolge de EEG-kaderrichtlijn 76/767/EEG, en de daarop berustende bijzondere richtlijnen 84/525, 84/526 en 84/527/EEG aangewezen instantie, mogen niet in de inrichting aanwezig zijn. De beproeving van gasflessen moet periodiek worden herhaald overeenkomstig de termijnen aangegeven in het VLG.

5.3.2 (Compartimentering)

Zuurstofflessen en brandbaar gasflessen dienen gescheiden van elkaar opgeslagen te worden.

5.3.3 (Opslag- of opstelplaatsen van gasflessen)

In de inrichting moeten gasflessen met een gezamenlijke waterinhoud van meer dan 110 liter brandbare gassen en zuurstof of andere gassen zijn opgeslagen in een speciaal daarvoor bestemde opslag- of opstelplaats voor gasflessen.

5.3.4 (Bouwkundige eisen open opslag- of opstelplaats)

Van een open opslag- of opstelplaats moet

- de vloer zijn vervaardigd van onbrandbaar materiaal;
- een eventueel dak van onbrandbaar materiaal zijn vervaardigd en zodanig zijn uitgevoerd dat eventueel vrijgekomen gassen zich daaronder niet kunnen ophopen;
- voldoen aan de maatregelen voortvloeiende uit voorschrift 5.1.3.

6 MEEVERBRANDEN AFVALSTOFFEN

Acceptatie afvalstoffen

6.1.1 (Afvalstoffen die mogen worden toegepast)

De volgende afvalstoffen mogen worden toegepast:

- Diverse houtsoorten zoals:
 - snoei-, dunnings- en hout uit compost plantsoenendiensten, energieteelt en dergelijke (20 02 01: biologisch afbreekbaar afval dan wel 02 01 07: afval van de bosbouw);
 - houtpoeder en afvalhout afkomstig van houtindustrieën (03 01 05: niet onder 03 01 04 vallend zaagsel, schaafsel, spaanders, hout, spaanplaat en fineer);
 - houtpoeder en afvalhout afkomstig uit bouw- en sloopafval (17 02 01: hout).
- Dierlijke vetten of oliën waaronder SRM-vet afkomstig van destructiebedrijven; SRM staat voor specifiek risicomateriaal (02 02 03: voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal).
- Papierslib afkomstig van afvalwaterzuiveringsinstallaties van de papierverwerkende industrie (03 03 10 onbruikbare vezels en door mechanische afscheiding verkregen vezel-, vulstof- en coatingslib).
- Koffiedik afkomstig van de koffie-industrie (02 03 99 niet elders genoemd afval).
- Olijfpitten met bijbehorende restanten (02 03 04 voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal).

6.1.2 (Proeven)

Ten behoeve van de praktijkbeoordeling op technische bruikbaarheid kan vergunninghoudster gedurende maximaal vier weken met een niet in voorschrift 6.1.1 genoemde secundaire brandstof op bedrijfsschaal bijstookproeven nemen. Gedurende de proefperiode mag maximaal 14,8% van de energie-input in die periode uit betreffende biomassa bestaan. Per nieuwe biomassastroom mag één praktijkproef als hier beschreven worden uitgevoerd. Voor de aanvang van een proef wordt daarvan mededeling gedaan aan het bevoegd gezag.

6.1.3 (Registratie afvalstoffen)

Van elke partij geaccepteerde afvalstoffen registreert vergunninghoudster de volgende gegevens:

- a datum aanlevering;
- b naam en adres transporteur;
- c plaats van herkomst;
- d naam en adres ontdoener;
- e hoeveelheid in tonnen;
- f aard van de afvalstof;
- g stookwaarde in MJ/kg en chemische samenstelling wat betreft de volgende parameters: chloor, zwavel, som zware metalen, cadmium, kwik en fluor.

Voor monostromen van afvalstoffen met constante stookwaarde en/of chemische samenstelling kan met eenmalige bemonstering op de constante kwaliteiten worden volstaan.

De gedurende een kalenderjaar geregistreerde gegevens als bedoeld onder g worden getotaliseerd per monostroom afvalstof in het milieujaarverslag opgenomen.

Voorschriften meeverbrandingsinstallatie

6.2.1 (Nominale capaciteit)

Binnen een termijn van twee maanden na het in werking treden van dit voorschrift dient vergunninghoudster de nominale afvalverbrandingscapaciteit van de installatie, uitgedrukt in de hoeveelheid afvalstoffen die per uur kan worden verbrand, aan het bevoegd gezag ter goedkeuring over te leggen. Tot moment van deze goedkeuring dient de verbrandingsinstallatie bedreven te worden tot een maximaal nominale afvalverwerkingscapaciteit van 5PJ/jaar.

6.2.2 (Slechts denkbare bedrijfsomstandigheden)

In voorschrift 2.5 uit bijlage I is bepaald dat onder de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden de temperatuur en verblijftijd moeten worden gemeten. De slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden zijn gedefinieerd als de situatie waarbij de stookinstallatie op laaglast wordt bedreven met een gemaximaliseerde toevoer van de laagst technisch mogelijke calorische input van biomassa. De beschrijving van deze situatie dient vooraf ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

6.2.3 (Voorschriften meeverbrandingsinstallatie)

De meeverbrandingsinstallatie dient te voldoen aan het gestelde in bijlage I.

7 OVERIGE EMISSIES NAAR DE LUCHT

7.1.1 (Normstelling stofemissies)

De emissieconcentratie van stofemissies via enig emissiepunt anders dan de centrale schoorsteen, mag niet meer bedragen dan de in de onderstaande tabel gestelde normen.

Emissie	Norm
vliegass-, kalk- en gipsopslag	10 mg/nm ³
containerlosinstallatie hout en voormalen, houtmaalinstallatie, opslag houtdeeltjes in silo	2 mg/nm ³
losinstallatie biomassa, stortbunker en tussenopslag, scheepslosinstallatie biomassa en transport malen biomassa	5 mg/nm ³

7.1.2 (Stofemissies stuifgevoelige goederen)

Biomassa, kolen, vliegass en bodemas moeten worden aangevoerd, gelost, opgeslagen en/of getransporteerd overeenkomstig het gestelde in de bijlage III opgenomen regeling van de NeR (september 2000) "Stofemissie bij verwerking, transport, laden en lossen alsmede opslag van stuifgevoelige stoffen" ten aanzien van goederen welke ingedeeld zijn in klasse S4.

Het zo vaak als nodig aanbrengen van een celluloselaag over de kolenberg maakt in elk geval onderdeel uit van de te treffen maatregelen.

Kalk moet worden aangevoerd, gelost, opgeslagen en/of getransporteerd overeenkomstig het gestelde in de bijlage ten aanzien van goederen welke ingedeeld zijn in klasse S1. Dit voorschrift geldt voorzover deze handelingen niet op grond van deze vergunning in gesloten transport- of opslagsystemen behoren plaats te vinden.

7.1.3 (Maatregelen geur)

Ter voorkoming van geurhinder dient biomassa welke geurhinder kan veroorzaken ontvangen, opgeslagen en getransporteerd te worden in gebouwen die door middel van afzuiging op een zekere onderdruk worden gehouden. De afgezogen lucht dient als verbrandingslucht naar de vuurhaard gevoerd te worden. Indien de CG13 niet in werking is en betreffende biomassa in de inrichting aanwezig is dient de afgezogen lucht te worden geëmitteerd met een uittreedsnelheid van minimaal 10 m/s en op een hoogte van minimaal 30 meter. Het op deze wijze ongereinigd emitteren van met geur bezwangerde lucht mag maximaal 200 uur per voortschrijdend jaar gebeuren.

Transportsystemen dienen gesloten te zijn uitgevoerd.

7.1.4 (Alternatieve maatregelen geur)

Vergunninghoudster mag de in voorschrift 7.1.3 beschreven maatregelen vervangen door een gelijkwaardig alternatief op voorwaarde dat de gelijkwaardigheid aanvullend op het

jaarlijkse overheidsverslag wordt gemotiveerd. Onder gelijkwaardig wordt verstaan de maatregelen die ten minste zoveel bijdragen aan geurimmissiereductie als de in voorschrift 7.0.3 genoemde maatregelen.

7.1.5 (Onderzoek geur)

Ter controle van de aannames waarop de inhoud van dit besluit voor het onderdeel geur is gebaseerd dient vergunninghoudster binnen zes maanden na ingebruikneming van de ontvangstinstallatie en de opslag- en transportfaciliteiten voor secundaire brandstoffen een onderzoeksopzet ter goedkeuring bij het bevoegd gezag in.

Binnen zes maanden na goedkeuring van de onderzoeksopzet brengt vergunninghoudster rapport uit aan het bevoegd gezag.

8 GELUID

8.1.1 (Grenswaarden LA_{eq})

Het (invallend) equivalente geluidsniveau (LA_{eq}) (zonder reflecties van de achterliggende gevel), veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen, werktuigen en installaties, alsmede door de in de inrichting verrichte werkzaamheden en/of activiteiten, mag niet meer bedragen dan op onderstaande beoordelingspunten wordt aangegeven:

nr.punt	dagperiode 7.00-19.00 uur	avondperiode 19.00-23.00 uur	nachtperiode 23.00-07.00 uur
A	51,1	50,2	45,2
B	47,7	47	43,9
F	43,8	43	39,4

NB: de beoordelingshoogte is 5 m ten opzichte van het maaiveld, de beoordelingspunten komen overeen met de punten genoemd in het rapport over het akoestisch onderzoek F 4845-3, figuur 1. Dit kaartje is als bijlage II bij de vergunning gevoegd.

Deze punten zijn gesitueerd als volgt:

- punt A ligt in de oostelijke berm van de westelijke dijk langs het Maas-Waalkanaal, in de gemeente Beuningen, tegenover het hart van de Waalbandijk nabij het dorp Weurt;
- punt B ligt op de kruising van het oostelijk voetpad van de Fabrieksweg en het zuidelijk voetpad van de Weurtseweg te Nijmegen;
- punt F ligt op de kruising van het oostelijk voetpad van de Rivierstraat en het zuidelijk voetpad van de Weurtseweg te Nijmegen.

8.1.2 (Grenswaarden maximale geluidsniveau L_{max})

Het maximale geluidsniveau (L_{max}) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag

niet meer bedragen dan 10 dB(A) boven op de LAeq zoals aangegeven in voorschrift 8.1.1

8.1.3 (Piekniveaus afblaasveiligheden)

Het maximale geluidsniveau (L_{max}) veroorzaakt door het afblazen van veiligheidsventielen mag ter plaatse van de immissiepunten als genoemd in voorschrift 8.1.1 niet meer bedragen dan 60 dB(A).

8.1.4 (Uitzondering transportbewegingen, laden/lossen)

Het in deze vergunning met betrekking tot het maximale geluidsniveau gestelde is niet van toepassing op transportbewegingen en het laden en lossen ten behoeve van de inrichting voorzover dit plaatsvindt tussen 7.00 uur en 19.00 uur.

8.1.5 (Meten en berekenen methode geluid)

Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai IL-HR-13-01.

8.1.6 (Vervoersmanagement)

Binnen één jaar na het in bedrijfstellen van de biomassaverwerkingsinstallatie dient een onderzoek te zijn uitgevoerd naar de mogelijkheden om te komen tot een vermindering van de vervoerbewegingen van en naar de inrichting en de mogelijkheden tot verschuiving van weg- naar watertransport. Het onderzoek dient de volgende onderdelen te bevatten:

- inventariseren van toekomstige vervoerbewegingen;
- beschrijven van de reeds ingevoerde en geplande maatregelen en de eerder onderzochte maatregelen;
- onderzoek naar aanvullende maatregelen en de milieugevolgen hiervan met betrekking tot emissies en geluid;
- beoordelen op technische, economische, organisatorische en milieuhygiënische haalbaarheid van de onderzochte maatregelen;
- opstellen van een planning voor het invoeren van zekere maatregelen en een planning van inspanningen voor de onzekere maatregelen;
- een beschrijving van een voorstel voor de monitoring.

De rapportage van dit onderzoek moet binnen één maand na voltooiing ter goedkeuring worden gezonden aan het bevoegd gezag.

8.1.7 (Aantal vrachtwagens)

Het maximaal aantal vrachtwagens dat de inrichting bezoekt bij een representatieve bedrijfssituatie is ten hoogste 58 in de dagperiode van 7.00 tot 19.00 uur en 9 in de avondperiode van 19.00 tot 23.00 uur. In de nachtperiode vinden in een representatieve bedrijfssituatie geen vrachtwagenbewegingen plaats.

9 EVALUATIE MER

9.1.1 (Gegevensverstrekking)

Vergunninghoudster verstrekt het bevoegd gezag op verzoek die gegevens die nodig zijn voor de evaluatie als bedoeld in artikel 7.39 van de Wet milieubeheer.

Hoogachtend,
Gedeputeerde Staten van Gelderland

Commissaris
van de Koningin

wnd.

griffier

H 121.9

Ingevolge de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht kan, vanaf de dag volgend op de dag waarop een exemplaar van het besluit ter inzage is gelegd, gedurende zes weken beroep worden ingesteld tegen dit besluit bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State door:

- a degenen die bedenkingen hebben ingebracht tegen het ontwerp van het besluit;
- b de adviseurs die gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid advies uit te brengen over het ontwerp van het besluit;
- c degenen die bedenkingen hebben tegen wijzigingen die bij het nemen van het besluit ten opzichte van het ontwerp zijn aangebracht;
- d de belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen bedenkingen te hebben ingebracht tegen het ontwerp van het besluit.

Degene die beroep instelt, kan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Als gedurende de beroepstermijn om een voorlopige voorziening is verzocht, wordt het besluit niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

Indien dit besluit echter (mede) betrekking heeft op het oprichten of veranderen van een inrichting waarvoor ingevolge de Woningwet ook een bouwvergunning nodig is, wordt dit besluit niet van kracht voordat die bouwvergunning is verleend.

Indien een besluit ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren is vastgesteld in samenhang met dit besluit, kan een uitspraak in beroep over dit besluit ook betrekking hebben op het besluit ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Een beroepschrift tegen dit besluit moet worden gezonden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Een verzoek om een voorlopige voorziening moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak. Zowel voor het behandelen van het beroepschrift als van het verzoek om voorlopige voorziening wordt griffierecht geheven door de Afdeling bestuursrechtspraak.

BIJLAGE I

behorende bij de vergunning ingevolge de Wet milieubeheer d.d. 27 augustus MW98.27376

Voorschriften voor de meeverbrandingsinstallatie, genoemd in vergunningvoorschrift 6.2.3

1 Emissie-eisen

1.1

In het rookgas van de meeverbrandingsinstallatie mogen de in of volgens de B-tabellen van deze paragraaf bepaalde emissiegrenswaarden niet worden overschreden.

1.2

Indien in de B-tabellen in plaats van een concrete emissie-eis het woord "mengregel" staat, wordt voor de bepaling van de emissie-eis de volgende formule gebruikt:

$$(V_{\text{afval}} \times C_{\text{afval}} + V_{\text{proces}} \times C_{\text{proces}}) / (V_{\text{afval}} + V_{\text{proces}}) = C$$

V_{afval} : het volume van het rookgas ten gevolge van uitsluitend de verbranding van afvalstoffen, bepaald op basis van de in de vergunning gespecificeerde afvalstof of categorie van afvalstoffen met de laagste gemiddelde netto calorische waarde en herleid tot de emissieconcentratie bij een genormaliseerd zuurstofgehalte overeenkomstig de in voorschrift 2.10 bepaalde formule en tot de in voorschrift 2.11 genoemde temperatuur en druk alsmede tot het in voorschrift 2.11 vermelde droog gas.

C_{afval} : het in de A-tabellen van deze paragraaf aangegeven daggemiddelde van de emissiegrenswaarde voor de desbetreffende stof, met uitzondering van de som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium bij meeverbrandingsinstallaties als bedoeld in voorschrift 1.1, vierde lid van de bijlage bij het (Ontwerp-)Besluit verbranden afvalstoffen. Voor deze component geldt de emissiegrenswaarde uit kolom I van de A-tabellen. De C_{afval} -emissiegrenswaarde wordt omgerekend naar het zuurstofgehalte van de meeverbrandingsinstallatie.

V_{proces} : het volume van het rookgas ten gevolge van het in de verbrandingsinstallatie plaatshebbende proces van de verbranding van niet als afvalstoffen aan te merken brandstoffen, wordt bepaald bij een zuurstofgehalte overeenkomstig voorschrift 2.12.

C_{proces} : de emissie-eis die voor de desbetreffende stof zou gelden op grond van de voor het desbetreffende type verbrandingsinstallatie toepasselijke regelgeving wanneer daarin andere brandstoffen dan afvalstoffen zouden worden gestookt. Bij het ontbreken van zodanige regelgeving wordt de in de vergunning vermelde emissie-eis gebruikt. Indien in de vergunning geen emissie-eis is opgenomen, wordt de werkelijke massaconcentratie gebruikt.

C : de totale emissiegrenswaarde die geldt, indien in de B-tabellen van deze paragraaf in plaats van een concrete emissie-eis het woord "mengregel" staat, bepaald bij een zuurstofgehalte overeenkomstig voorschrift 2.12.

1.3

- 1 Onder de in deze paragraaf genoemde chemische elementen worden mede begrepen verbindingen waarin die elementen voorkomen. Deze verbindingen worden voor de bepaling of aan een emissie-eis is voldaan, uitgedrukt in gewichtshoeveelheden van de desbetreffende elementen.
- 2 Stikstofmonoxide en stikstofdioxide worden voor de bepaling of aan de in de tabellen van deze paragraaf opgenomen emissie-eis voor de desbetreffende stof is voldaan, uitgedrukt als stikstofdioxide.

1.4

- 1 Indien uit metingen blijkt dat de in deze paragraaf opgenomen emissie-eisen wegens technisch onvermijdelijke storingen, stilleggingen of defecten aan de reinigingsapparatuur worden overschreden, stelt vergunninghoudster het bevoegd gezag hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte.
- 2 De verbrandingsinstallatie mag bij overschrijding van de emissie-eisen wegens een omstandigheid als bedoeld in het eerste lid in geen geval langer dan vier uur ononderbroken met de thermische behandeling van afvalstoffen voortgaan. De totale duur in een kalenderjaar waarin de verbrandingsinstallatie in een geval als bedoeld in de eerste volzin, in bedrijf is, bedraagt ten hoogste 60 uur.
- 3 De voorschriften 1.1 tot en met 1.3 en 2.1 tot en met 2.15 zijn gedurende de duur dat een omstandigheid als bedoeld in het eerste lid zich voordoet, niet van toepassing, met dien verstande dat:
 - a het totale stofgehalte in de rookgassen een halfuurgemiddelde van 150 mg/m³ niet mag overschrijden;
 - b de op grond van dit besluit geldende emissie-eisen voor koolmonoxide en gasvormige en vluchtige organische stoffen niet mogen worden overschreden.
- 4 In geval van een defect van de rookgasreinigingsinstallatie vermindert de vergunninghoudster de activiteit van de verbrandingsinstallatie zo spoedig mogelijk of legt zij de verbrandingsinstallatie stil totdat normale werking opnieuw mogelijk is.

A-Tabellen

Afvalverbrandingsinstallaties, meeverbrandingsinstallaties voor de thermische behandeling van onbehandelde en ongesorteerde huishoudelijke afvalstoffen of van bedrijfsafvalstoffen die naar aard en samenstelling met zodanige afvalstoffen overeenkomen en meeverbrandingsinstallaties waarbij meer dan 40% van de opgewekte warmte afkomstig is van gevaarlijke afvalstoffen/-resultaten van de metingen herleid tot een zuurstofgehalte van 11%, behalve bij herleiding van de meetresultaten van rookgas afkomstig van de verbranding van afgewerkte olie, hierbij geldt een zuurstofpercentage van 3%.

component	daggemiddelde	100% van de halfuur- gemiddelden	97% van de halfuur- gemiddelden in een kalenderjaar
gasvormige en vluchtige organische stoffen, uitgedrukt in totaal organische koolstof	10 mg/m ³	20 mg/m ³	10 mg/m ³
zoutzuur	10 mg/m ³	60 mg/m ³	10 mg/m ³
waterstoffluoride	1 mg/m ³	4 mg/m ³	2 mg/m ³
zwaveldioxide	50 mg/m ³	200 mg/m ³	50 mg/m ³
het totaal aan stofdeeltjes	5 mg/m ³	15 mg/m ³	5 mg/m ³

component	berekend over	l
kwik	bemonsteringsperiode van ten minste dertig minuten en ten hoogste acht uur	0,05 mg/m ³
de som van cadmium en thallium	bemonsteringsperiode van ten minste dertig minuten en ten hoogste acht uur	0,05 mg/m ³
de som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium	bemonsteringsperiode van ten minste dertig minuten en ten hoogste acht uur	0,5 mg/m ³

Koolmonoxide

Daggemiddelde: 50 mg/m³ alle halfuurgemiddelden in een willekeurige periode van 24 uur:
100 mg/m³ of 95% van alle tien-minutengemiddelden in een willekeurige periode van 24 uur:
150 mg/m³.

Dioxinen en furanen

De totale concentratie van dioxinen en furanen, berekend over een bemonsteringsperiode van ten
minste zes uur en ten hoogste acht uur: 0,1 ng/m³.

Stikstofoxiden

	100% van de daggemid- delden	97% van de 24-uursge- mid- delden in een kalenderjaar	100% van de halfuurgemid- delden	97% van de half uurgemiddelden in een kalenderjaar
	200 mg/m ³	70 mg/m ³	400 mg/m ³	200 mg/m ³

B-tabellen

Stookinstallaties die zijn aan te merken als een meeverbrandingsinstallatie en waarop de A-tabellen niet van toepassing zijn/resultaten van de metingen herleid tot een zuurstofpercentage van 6%, behalve bij de herleiding van de meetresultaten van de emissie van zwaveldioxiden, stikstofoxiden en stofdeeltjes veroorzaakt door het stoken van vloeibare en gasvormige brandstoffen, hierbij geldt een zuurstofpercentage van 3%.

component	emissie-eisen
zwaveldioxide	mengregel, waarbij voor de Cproces-waarde de volgende emissiegrenswaarde geldt: 200 mg/m ³
stikstofoxiden	mengregel, waarbij voor de Cproces-waarde de volgende emissiegrenswaarde geldt: 200 mg/m ³
het totaal aan stofdeeltjes	mengregel, waarbij voor de Cproces-waarde 20 mg/m ³ geldt

component	emissie-eisen
gasvormige en vluchtige organische stoffen, uitgedrukt in totaal organische koolstof	mengregel
zoutzuur	mengregel, waarbij voor de Cproces-waarde 30 mg/m ³ geldt
waterstoffluoride	mengregel
koolmonoxide	mengregel
kwik	input-eis: 0,1 mg/kg ingezette afvalstof

component	berekend over	emissie-eis
de som van cadmium en thallium	bemonsteringsperiode van ten minste dertig minuten en ten hoogste acht uur	0,015 mg/m ³
de som van antimoon, arseen, chroom, kobalt, koper, lood, mangaan, nikkel en vanadium	bemonsteringsperiode van ten minste dertig minuten en ten hoogste acht uur	0,15 mg/m ³
de totale concentratie van dioxinen en furanen	bemonsteringsperiode van ten minste zes uur en ten hoogste acht uur	0,1 ng/m ³

2 Meetvoorschriften

2.1

- 1 Meetapparatuur wordt geïnstalleerd en technieken worden gebruikt ter bewaking van de parameters, de omstandigheden en de massaconcentraties die relevant zijn voor het verbrandingsproces van een verbrandingsinstallatie.
- 2 De ter controle van een emissie-eis geïnstalleerde automatische apparatuur voor de bewaking van de emissies dient te allen tijde goed te functioneren. Er wordt jaarlijks een verificatietest op deze apparatuur uitgevoerd. Om de drie jaar wordt deze apparatuur door middel van parallelmetingen gekalibreerd.

2.2

Bij de uitworp van de rookgassen van de verbrandingsinstallatie worden de volgende componenten continu gemeten:

- a koolmonoxide, zwaveldioxide, gasvormige en vluchtige organische stoffen, zoutzuur en het totaal aan stofdeeltjes;
- b stikstofoxiden;
- c waterstoffluoride, tenzij voor zoutzuur behandelingsstappen worden gevolgd die waarborgen dat de emissie-eis voor zoutzuur niet wordt overschreden.
- 2 In het geval voor zoutzuur behandelingsstappen worden gevolgd die voldoen aan het bepaalde in het eerste lid, onder c, wordt periodiek gemeten.

2.3

Bij de uitworp van de rookgassen van de verbrandingsinstallatie worden de volgende stoffen periodiek gemeten: antimoon, arseen, cadmium, chroom, kobalt, koper, kwik, lood, mangaan, nikkel, thallium, vanadium, dioxinen en furanen.

2.4

De volgende procesparameters worden continu gemeten:

- a de temperatuur van de verbrandingskamer dicht bij de binnenwand;
- b de zuurstofconcentratie;
- c de druk;
- d de temperatuur van het rookgas;

- e het waterdampgehalte van het rookgas, tenzij de als monster gebruikte rookgassen worden gedroogd alvorens de emissies worden geanalyseerd.

2.5

De verblijftijd, de minimumtemperatuur en het zuurstofgehalte van de rookgassen worden op passende wijze gecontroleerd:

- a binnen één maand nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld; en
- b binnen zes maanden nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld onder de in de vergunning omschreven slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden.

2.6

- 1 Halfuurgemiddelden en tien-minutengemiddelden worden bepaald binnen de tijd dat de verbrandingsinstallatie feitelijk in werking is, met uitzondering van de voor de inwerkingstelling en stillegging van de verbrandingsinstallatie benodigde tijd indien gedurende die tijd geen afvalstoffen worden verbrand.
- 2 Van de in het eerste lid bedoelde gemiddelden worden de waarden van het betrouwbaarheidsinterval, genoemd in voorschrift 2.9, afgetrokken.
- 3 De daggemiddelden worden bepaald op basis van halfuurgemiddelden en tien-minutengemiddelden die met inachtneming van het eerste en tweede lid tot stand zijn gekomen.
- 4 Bij de bepaling van het daggemiddelde worden ten hoogste vijf halfuurgemiddelden wegens defecten of onderhoud van het systeem voor continuumetingen buiten beschouwing gelaten. Per kalenderjaar worden ten hoogste tien daggemiddelden wegens defecten of onderhoud van het systeem voor continuumetingen buiten beschouwing gelaten.

2.7

- 1 Periodieke metingen worden gedurende de eerste twaalf maanden dat een verbrandingsinstallatie in werking is ten minste eenmaal in de drie maanden en vervolgens ten minste twee maal per kalenderjaar verricht.
- 2 Een periodieke meting bestaat uit een serie van ten minste drie deelmetingen.

2.8

- 1 Ter bepaling van de concentratie van stoffen in de rookgassen van een verbrandingsinstallatie, waarvoor in deze bijlage emissie-eisen zijn gesteld, worden representatieve metingen verricht.
- 2 De bemonsteringen, analyses en metingen van de parameters die nodig zijn voor de bepaling van de concentraties, bedoeld in het eerste lid, alsmede de andere metingen en berekeningen die in deze bijlage verplicht zijn gesteld, worden uitgevoerd volgens CEN-normen. Indien geen CEN-normen bestaan, worden andere normen gebruikt die waarborgen dat gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit worden verstrekt.
- 3 Het uitvoeren van de afzonderlijke metingen, de parallelmetingen en de referentiemetingen ter ijking van automatische meetsystemen geschiedt door een rechtspersoon die:
 - a voor deze verrichtingen geaccrediteerd is door een algemeen aanvaarde nationale accreditatie-instelling of een vergelijkbare buitenlandse instelling die afkomstig is uit een andere lidstaat van de Europese Unie of een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992; of
 - b voor deze verrichtingen de CEN-normen inzake de onafhankelijkheid en de competentie van laboratoria aantoonbaar tot uitvoering brengt.

- 4 Een in het tweede en derde lid bedoelde norm heeft betrekking op de laatst uitgegeven norm met de daarop uitgegeven aanvullingen en correctiebladen. Een uitgegeven norm, aanvulling, onderscheidenlijk correctieblad, wordt eerst van toepassing één jaar na de datum van uitgifte.
- 5 Het bevoegd gezag kan nadere regels stellen met betrekking tot het bepaalde in het tweede en derde lid.

2.9

De waarden van de 95%-betrouwbaarheidsintervallen van individuele waarnemingen met de continu bedrijfsmeters, op basis waarvan de grenswaarden voor de daggemiddelden van de onderstaande componenten en de halfuurgemiddelden van periodieke metingen voor waterstof-fluoride, zoutzuur en zwaveldioxide worden bepaald, mogen de volgende percentages niet overschrijden:

- a koolmonoxide: 10%;
- b zwaveldioxide: 20%;
- c stikstofdioxide: 20%;
- d het totaal aan stofdeeltjes: 30%;
- e totaal organische koolstof: 30%;
- f zoutzuur: 40%;
- g fluorwaterstofzuur: 40%.

2.10

De resultaten van de overeenkomstig deze bijlage verrichte metingen worden herleid tot een emissieconcentratie bij een genormaliseerd zuurstofgehalte overeenkomstig de volgende formule:

$$Es = (21 - Os) / (21 - Om) \times Em;$$

Es = berekende emissieconcentratie bij genormaliseerd zuurstofgehalte;

Em = gemeten emissieconcentratie;

Os = genormaliseerd zuurstofgehalte overeenkomstig voorschrift 2.12;

Om = gemeten zuurstofgehalte .

2.11

De resultaten van de overeenkomstig deze bijlage verrichte metingen worden herleid tot een temperatuur van 273 K, een druk van 101,3 kPa en droog gas.

2.12

De resultaten van de overeenkomstig deze bijlage verrichte metingen worden herleid tot een zuurstofgehalte van 6%.

2.13

De resultaten van de overeenkomstig deze paragraaf verrichte metingen en de gegevens die zijn verzameld ten behoeve van de toepassing van de in voorschrift 1.2 bedoelde mengregel, worden geregistreerd en uitgewerkt alsmede gerapporteerd aan het bevoegd gezag op een zodanige wijze dat dit kan nagaan of aan de voorschriften van deze bijlage is voldaan.

2.14

Bij de bepaling van de totale concentratie van dioxinen en furanen worden de massaconcentraties van de in de hieronderstaande tabel genoemde dioxinen en dibenzofuranen vóór het optellen met de in de tabel genoemde toxische equivalentiefactoren (TEQ) vermenigvuldigd.

Stof	TEQ
2,3,7,8 -tetrachloordibenzodioxine (TCDD)	1
1,2,3,7,8 -pentachloordibenzodioxine (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 -hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 -hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 -hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 -heptachloordibenzodioxine (HpCDD)	0,01
octachloordibenzodioxine (OCDD)	0,001
2,3,7,8 -tetrachloordibenzofuraan (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 -pentachloordibenzofuraan (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 - pentachloordibenzofuraan (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 -hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 -hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 -hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 -hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 -heptachloordibenzofuraan (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 -heptachloordibenzofuraan (HpCDF)	0,01
octachloordibenzofuraan (OCDF)	0,001

3 Overige voorschriften

3.1

De meeverbrandingsinstallatie wordt zodanig ontworpen, uitgerust, gebouwd en geëxploiteerd dat het door de meeverbranding van afvalstoffen ontstane gas altijd gedurende twee seconden op beheerste en homogene wijze wordt verhit tot een temperatuur van 850 EC.

3.2

Bij de exploitatie van de meeverbrandingsinstallatie wordt gebruik gemaakt van een automatisch systeem dat de toevoer van afvalstoffen zo spoedig mogelijk stopt:

- a bij het in werking stellen van de installatie, indien de op grond van deze bijlage vereiste verbrandingstemperatuur nog niet is bereikt;
- b indien de op grond van deze bijlage vereiste verbrandingstemperatuur niet gehandhaafd blijft;
- c indien de bij deze bijlage voorgeschreven continumetingen uitwijzen dat een emissie-eis wordt overschreden als gevolg van storingen of defecten in de reinigingsapparatuur.

3.3

Het beheer van de verbrandingsinstallatie is in handen van een natuurlijke persoon die competent is om de verbrandingsinstallatie te beheren.

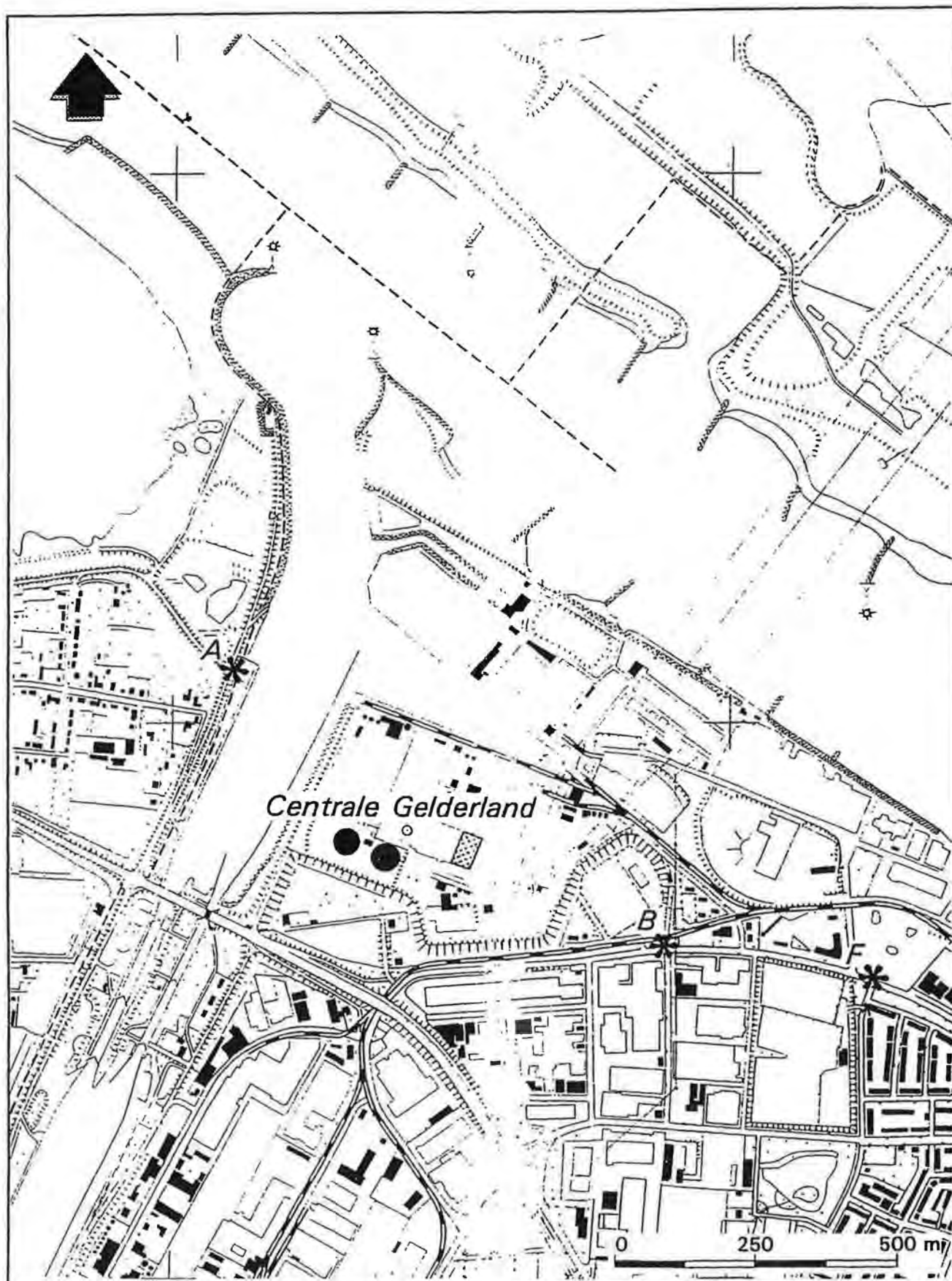
ADVIESBUREAU PEUTZ & ASSOCIES B.V.

AKOESTIEK

LAWAABEHEERSING

BOUWFYSICA

MILIEUTECHNOLOGIE

rapport nr. F 4845-3

figuur nr. 1

Aanduiding meet- en referentiepunten A, B en F
uit de vigerende vergunning.

3.5 Overige bijzondere regelingen

3.5.1 Stofemissie bij verwerking, bereiding, transport, laden en lossen alsmede opslag van stuifgevoelige stoffen

Aan installaties waarin stuifgevoelige goederen worden opgewerkt, geproduceerd, getransporteerd, geladen, gelost en/of opgeslagen, dienen eisen ter vermindering van de stofemissies te worden gesteld.

Hierbij moet onderscheid worden gemaakt tussen diffuse en gekanaliseerde stofemissies. Onder gekanaliseerde emissies worden ook emissies via uitmondingen van afzuigpunten e.d. verstaan. Deze gekanaliseerde emissies kunnen als puntbronnen worden beschouwd en dienen te voldoen aan de algemene emissie-eisen van paragraaf 3.2.

Met betrekking tot de diffuse emissies geldt als uitgangspunt dat geen direct bij de bron visueel waarneembare stofverspreiding mag optreden.

Uitgaande van de stuifgevoeligheid van een stof en de mogelijkheid om verstuiwing al dan niet door bevochtiging tegen te gaan, wordt voor niet reactieve produkten de volgende klasse-indeling gehanteerd:

- s1 sterk stuifgevoelig, niet bevochtigbaar;
- s2 sterk stuifgevoelig, wel bevochtigbaar;
- s3 licht stuifgevoelig, niet bevochtigbaar;
- s4 licht stuifgevoelig, wel bevochtigbaar;
- s5 nauwelijks of niet stuifgevoelig.

De op- en overslag van giftige en/of reactieve produkten wordt hierbij buiten beschouwing gelaten, omdat wanneer deze produkten als massagoed worden verladen, dit in gesloten systemen of in verpakte vorm behoort te geschieden en niet als stortgoed.

Bijlage 4.6 van de NeR geeft de klasse-indeling van de meest voorkomende stortgoederen. Deze lijst moet overigens niet als limitatief worden gezien, doch kan aanvullingen of wijzigingen ondergaan.

In de hierna volgende paragrafen worden richtlijnen gegeven in de vorm van maatregelen ter beperking van de diffuse stofemissies ten gevolge van handelingen met stuifgevoelige stoffen. Deze richtlijnen sluiten aan bij de indeling in de verschillende stuifklassen voor deze goederen. Indien ondanks de getroffen maatregelen toch gedurende enige tijd, bijvoorbeeld ten gevolge van bepaalde weersinvloeden, in de onmiddellijke nabijheid van de bron visueel duidelijk waarneembare stofverspreiding optreedt, zullen bovengenoemde handelingen tijdelijk moeten worden gestaakt.

Transport en opslag van stuifgevoelige goederen met daarin bijzondere componenten

Transport of opslag van stuifgevoelige stoffen die componenten bevatten met een minimalisatieverplichting (kankerverwekkende stoffen) of die stoffen bevatten uit de klassen sA.1, sA.2 of O.1 moeten bij voorkeur verpakt plaatsvinden of, wanneer verpakking niet mogelijk is, worden behandeld als behorend tot de stuifklasse s1 (of eventueel s2).

Bovenstaande vindt gewoonlijk geen toepassing, als de gehalten aan de in de stuifgevoelige goederen aanwezige bijzondere componenten in een door zeven met een maximale maaswijdte van 5 mm uit deze goederen afgescheiden fractie de betreffende onderstaande waarden niet overschrijden:

- componenten uit klasse C.1, sA.1 en O.1:
50 mg/kg droge massa;
- componenten uit klasse C.2, sA.2:
500 mg/kg droge massa;
- componenten uit klasse C.3:
5000 mg/kg droge massa.

Opwerking en bereiding van stuifgevoelige goederen

Diffuse stofemissie ten gevolge van opwerken of bereiden.

Van stuifgevoelige goederen dient te worden voorkomen door:

- machines en apparaten zo mogelijk volledig stofdicht af te sluiten;
- met name de toevoer-, afvoer- en overstortpunten gericht af te zuigen en de afgezogen lucht zonodig te reinigen in een stoffilterinstallatie;
- bevochtigbare goederen te bevochtigen.

Opwerken of bereiden

Onder opwerken of bereiden worden activiteiten verstaan als: breken, malen, zeven, mengen, prillen, granuleren, sinteren, extruderen, kalanderen, persen, pelletiseren, tabletteren, etc.

Om stofverspreiding ten gevolge van het mengen van stuifgevoelige goederen tegen te gaan, is:

- het mengen van goederen behorend tot de stuifklasse s1 en s3 slechts toegestaan in een, op onderdruk gehouden, gesloten ruimte, waarbij de afgezogen lucht moet worden gereinigd;
- het opbouwen en afgraven van een menkhoop in de buitenlucht voor goederen behorend tot de stuifklasse s2 en s4 slechts toegestaan indien deze goederen worden bevochtigd;

- het opbouwen van een menghoop toegestaan mits het talud van de menghoop niet groter is dan het natuurlijke talud, de laatst opgebrachte laag bestaat uit de minst stofgevoelige component van het mengsel en de laag voldoende vochtig wordt gehouden.

Opslag van stofgevoelige goederen

Om stofverspreiding bij opslag ten gevolge van windinvloeden tegen te gaan, dienen goederen behorend tot de klasse s1 en s3 (en eventueel s2) in gesloten ruimtes (silo's, loodsen of overkappingen) te worden opgeslagen. Wanneer geen aan- of afvoer plaatsvindt moet de opslagruimte goed zijn afgesloten.

Tijdens het vullen van de opslagruimte met goederen uit de klasse s1 (en eventueel s2) moet het overstortpunt en daarmee de ruimte worden afgezogen, waarbij de afgezogen lucht moet worden gereinigd.

Opslag van goederen behorend tot de stofklasse s4 en s5 (en eventueel s2) mogen buiten worden opgeslagen mits de berg door besproeiing vochtig wordt gehouden teneinde stofverspreiding te voorkomen. Bij kleine en kortstondige opslag in de open lucht kan ook met een zeil of iets dergelijks worden afgedekt. Wanneer goederen van klasse s4 en s5 voor langere tijd in de open lucht worden opgeslagen, dient de berg zo vaak als nodig met een zogenoemd vastleggend middel of bindmiddel te worden bespoten.

Broei in de kolenopslag dient te worden voorkomen, bijvoorbeeld door de berggen laag voor laag op te bouwen en aan te walsen.

Stofemissie bij buitenopslag van stofgevoelige goederen kan voorts worden beperkt door:

- afdekking;
- aanleg van windreductieschermen;
- oriënteren van de lengtes van de opslag in de voornaamste windrichting;
- nat- en/of schoonhouden van onbezette opslagterreinen.

Transport alsmede laden en lossen van stofgevoelige goederen

In het algemeen dient stofverspreiding bij transport, laden en lossen van stofgevoelige goederen te worden voorkomen door:

- de storthoogte, met name in de open lucht, te beperken tot minder dan één meter en dit zo mogelijk automatisch te regelen;
- stofhinder tengevolge van laden en lossen in de open lucht moet worden voorkomen door, afhankelijk van de lokale situatie en de windrichting, overslagactiviteiten te staken indien gelet de stofklasse de windsnelheid de onderstaande waarden overschrijdt:

– klasse s1 en s2	8 m/s, windkracht 4/ matige wind,
– klasse s3	14 m/s, windkracht 6/ krachtige wind,
– klasse s4 en s5	20 m/s, windkracht 8/ stormachtige wind;

- de stofemissie van bevochtigbare goederen uit de stofklasse s2, s4 en s5 te voorkomen door deze zomogelijk vooraf afdoende te bevochtigen;
- de stofemissie van bevochtigbare goederen uit de stofklasse s2, s4 en s5 tijdens het laden en lossen met een nevelgordijn tegen te gaan.

Continu mechanisch transport

Ter beperking van diffuse stofemissie ten gevolge van continu mechanisch transport dienen:

- niet bevochtigbare goederen van de stofklasse s1 en s3 in een gesloten systeem te worden getransporteerd, waarbij de inlaat- en afwerpzijde van de transporteur moet zijn omkast; deze omkast moet continu worden afgezogen, en het afgezogen stof moet zoveel mogelijk worden teruggevoerd in de produktstroom;
- bevochtigbare goederen die in een open systeem worden getransporteerd zodanig te worden bevochtigd, dat verstuiwing wordt voorkomen;
- de inlaat- en afwerpzijde van de transporteur te zijn voorzien van een afscherming in de vorm van windreductieschermen of sproeiers;
- open transportsystemen in de buitenlucht te worden afgeschermd tegen windinvloeden door middel van langsschermen, dwarschermen of halfronde overkappingen.

Continu mechanisch transport

Hieronder worden transportbanden, schroef- of kellingtransporteurs e.d. verstaan.

Storttrechters

Om diffuse stofemissie bij het verladen van produkten door middel van storttrechters te beperken, dienen:

- voor het verladen van sterk stofgevoelige goederen behorend tot de stofklasse s1 en s2 storttrechters zodanig te zijn geconstrueerd dat na het openen van de grijper boven de trechter geen – meer dan 1 meter buiten de trechterranda zichtbare – stofverspreiding kan optreden;
- de trechters te zijn voorzien van een (stof)afzuigrichting bij transport van stoffen uit de klasse s1 of s2;
- bevochtigbare goederen (klasse s2 en s4) indien mogelijk te worden bevochtigd met behulp van een doelmatig werkende watersproei-installatie;
- voor het verladen van goederen behorend tot de stofklasse s3, s4 en s5 trechters te zijn voorzien van doelmatige windreductieschermen.

Het uitlooppunt van storttrechters mag geen stofverspreiding veroorzaken. De capaciteit van de afzonderlijke delen van de verlaadinstallatie moet goed op elkaar afgestemd zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de maximale vullinggraad van de trechter. De maximale vullinggraad bedraagt voor:

- klasse s1 en s2 75%
- klasse s3 en s4 85%
- klasse s5 95%

Grijpers

Ter beperking van stofemissie ten gevolge van het laden en lossen van stuifgevoelige goederen met behulp van grijpers moet:

- laden en lossen van goederen behorend tot de stuifklasse s1, s2, s3 en eventueel s4 plaatsvinden met deugdelijke en van de bovenkant afgesloten grijpers;
- worden voorkomen dat tijdens het openen van de gripper stofverspreiding optreedt in de omgeving van het stortpunt;
- de gripper tijdens het lossen pas worden geopend nadat deze onder de rand van de storttrechter, danwel onder de rand van de windschermen, is gezakt.

Lichterbelading

Stofverspreiding bij het beladen (en lossen) van lichters dient, met uitzondering van goederen behorend tot stuifklasse s5, te worden tegengegaan door:

- voor goederen behorend tot de stuifklasse s1, s2, s3 en s4 de lichterbelerader uit te rusten met een stortkoker die nagenoeg tot op de bodem van het ruim of tot op het reeds gestorte materiaal reikt;
- in de stortkoker remschotten of een dergelijke andere voorziening aan te brengen om de snelheid van het te storten materiaal te reduceren;
- voor sterk stuifgevoelige goederen de stortkoker af te zuigen;
- bij het gebruik van een stortkoker met de zogenoemde visbekconstructie de stortkoker af te zuigen; de afgezogen hoeveelheid lucht moet groter zijn dan de hoeveelheid lucht die wordt verplaatst door het stortgoed;
- bij het lossen de grijpers pas te openen nadat deze voldoende onder de rand van het ruim zijn gezakt.

Pneumatische elevatoren

Stofverspreiding ten gevolge van het laden en lossen met behulp van pneumatische elevatoren kan worden tegengegaan door:

- de weegbunkers en overstortpunten gesloten uit te voeren;
- het neergeslagen stof in de overstortpunten regelmatig te verwijderen;
- de stortschoen af te zuigen.

Verkeer

Stofverspreiding ten gevolge van verkeer op en vanaf het opslagterrein dient te worden beperkt door:

- het aantal verkeersactiviteiten op het terrein zo gering mogelijk te houden;
- transport op het terrein zo mogelijk continu mechanisch of pneumatisch plaats te laten vinden;
- autoverkeer te beperken tot verharde wegen die regelmatig schoongemaakt worden;
- het afschermen van wegen van het onverharde terrein;
- de snelheid van voertuigen op het terrein te beperken;
- de wegen van het terrein te sproeien.

Stofverspreiding door voertuigen buiten het opslagterrein moet worden voorkomen door voertuigen schoon te spuiten en de banden te reinigen alvorens deze het opslagterrein verlaten en door de laadruimte zodanig te benutten, in te delen of af te dekken, dat stofverspreiding door morsgoed op wegen onmogelijk wordt.

Bijlage IV

bij vergunning ingevolge de Wet milieubeheer
MW 98, 27 376

Productie

referentie M&TS/HJa, XII-E-43

pagina 47 van 65

6 Resumé mogelijke maatregelen en prioriteitsstelling

Onderstaand wordt een opsomming gegeven van alle milieumaatregelen die genomen kunnen worden bij de centrale Gelderland en die genoemd zijn in hoofdstuk 4 en 5. Bij elke maatregel is een prioriteit t.a.v. uitvoering van de maatregel aangegeven en wordt deze prioriteitsstelling nader toegelicht. Bijlage 2 bevat een nadere uitwerking van alle maatregelen.

Maatregel M1

Omschrijving: Jaarlijks wordt een milieuplan opgesteld waarin de maatregelen voor het komende jaar worden vastgelegd, waarmee kan worden ingespeeld op veranderende omstandigheden en waarmee invulling wordt gegeven aan de continue verbetering van het milieuzorgsysteem

Prioriteit Deze maatregel zal zeker worden uitgevoerd

Maatregel M2

Omschrijving Beheersen en waar mogelijk verminderen van lokale milieubelasting (o.a. stof) door interne controle op naleving van interne good-housekeeping voorschriften.

Prioriteit Deze maatregel zal zeker worden uitgevoerd.

Maatregel M3

Omschrijving Rapportage en communicatie: naast het jaarlijkse milieuverslag een voor alle partijen (centrale, overheden, omwonenden) onderzoeken in hoeverre de milieucommunicatie met overheden en derden/belanghebbenden kan worden verbeterd, met het aanwezige (geautomatiseerde) Milieu Informatie Systeem als uitgangspunt.

Prioriteit Deze maatregel zal zeker worden uitgevoerd.

Maatregel M4

Omschrijving: Vervangen freon in koelinstallaties door alternatieve koelmiddelen.

Prioriteit: Deze maatregel zal niet worden uitgevoerd, omdat het milieurendement laag is. Door goed beheer van de installaties wordt verspreiding van het freon naar het milieu voorkomen.

Maatregel M5

Omschrijving: In de toekomst geen koelinstallaties meer aanschaffen die freon bevatten.

Prioriteit: Deze maatregel zal zeker uitgevoerd worden.

Maatregel M6

Omschrijving: Vervangen van bestaande halon blusinstallaties door installaties die geen HALON 1301 meer bevatten.

Prioriteit: Er zal een studie worden uitgevoerd naar de wettelijke verplichting van deze maatregel. Tevens zal een studie worden uitgevoerd naar technische vervangingsmiddelen en de kosten die deze maatregel met zich meebrengt. Deze maatregel is voorwaardelijk.

Maatregel M7

Omschrijving: Verhogen rendement eenheid G13 van Centrale Gelderland.

Prioriteit: Er is een studie gaande waarin diverse rendementsverhogende maatregelen en de daarbij behorende kosten worden onderzocht. In het kader van het convenant benchmarking zal een energie-efficiency plan (EEP) worden opgesteld, waarin deze maatregelen worden opgenomen. De invoering van deze maatregelen is voorwaardelijk, want afhankelijk van technische en economische haalbaarheid, uitgaande van de doelstelling dat op termijn de Centrale Gelderland tot de 10% meest energie-effeciente bedrijven uit zijn branche binnen de wereld behoort.

Maatregel M8

Omschrijving: Warmtelevering aan bedrijven op grotere afstand van Centrale Gelderland

Prioriteit: Indien kansrijke opties om warmte te leveren aan overige bedrijven zich voordoen, worden deze onderzocht op technische en economische haalbaarheid. Deze maatregel is daarmee voorwaardelijk.

Maatregel M9

Omschrijving: Uitbreiding van het bijstoken van hout en andere biomassaströmen, om daarmee te voldoen aan landelijke afspraken omtrent vermindering van CO₂-uitstoot.

Prioriteit: Deze maatregel zal zeker worden uitgevoerd (als uitwerking van maatregelen voortvloeiend uit de Klimaatnota). Er loopt op dit moment een haalbaarheidsonderzoek waarin de mogelijke technieken verder worden uitgewerkt en waarin de kosten worden begroot. Intussen is een mer-procedure gestart.

Maatregel M10

Omschrijving: (Verdere) optimalisatie van het verbrandingsproces om de emissie van CO terug te dringen.

Prioriteit: Er zal een studie worden uitgevoerd naar de mogelijkheden om de CO-emissie te verminderen. CO-emissie is tevens een blijvend aandachtspunt in het kader van good housekeeping. Deze maatregel zal zeker worden uitgevoerd.

Maatregel M11

Omschrijving: Uitbreiding van de ammoniakinjectie bij de deNO_x-installatie om de emissie van NO_x verder te verlagen.

Prioriteit: Deze maatregel zal niet worden uitgevoerd, omdat het milieurendement laag is (verontreiniging vliegasschaaf waardoor hergebruik wordt bemoeilijkt) en verder aan de vergunningvoorwaarden wordt voldaan.

Maatregel M12

Omschrijving: Het (continu) verstoken van kolen met een zo laag mogelijk zwavelgehalte.

Prioriteit: Deze maatregel zal niet worden uitgevoerd omdat deze maatregel technisch niet mogelijk is. Daarnaast is, gezien de ontwikkelingen in de energiesector, de afweging bij de inkoop van kolen primair bedrijfseconomisch. Voorts wordt aan de emissie-eisen voor SO₂ voldaan.

Maatregel M13

Omschrijving: Het toevoegen van adipinezuur aan het waswater van de ROI van Centrale Gelderland.

Prioriteit: Dit is een voorwaardelijke maatregel: momenteel wordt ruimschoots aan de vergunningvoorwaarden voldaan. Deze maatregel zal alleen worden uitgevoerd als het nodig is om binnen de normstelling te blijven.

Maatregel M14

Omschrijving: Installeren titaan condensorpijpen.

Prioriteit: Deze maatregel wordt niet uitgevoerd, omdat de kosten zeer hoog zijn en de milieueffecten beperkt.

Maatregel M15

Omschrijving: Het installeren van koeltorens.

Prioriteit: Deze maatregel wordt niet uitgevoerd omdat dit negatieve consequenties heeft voor het rendement van de G13 en de kosten van de maatregel daarnaast zeer hoog zijn.

Maatregel M16

Omschrijving: Terugvoeren retourwater van Metsa naar de demi-installatie.

Prioriteit: Deze maatregel wordt niet uitgevoerd omdat de kwaliteit van het water onvoldoende is en daarmee de maatregel technisch niet haalbaar.

Maatregel M17

Omschrijving: Één bestaande ROI-eenheid dan wel beide bestaande eenheden modificeren c.q. ombouwen tot een biologische ROI.

Prioriteit: Deze maatregel wordt niet uitgevoerd omdat na onderzoek bleek dat dit zowel uit economisch als uit milieuhygienisch oogpunt niet rendabel is.

Maatregel M18

Omschrijving Het (laten) uitvoeren van een bodemrisico inventarisatie en evaluatie, op basis waarvan wordt vastgesteld in hoeverre aanvullende bodembeschermende maatregelen noodzakelijk zijn.

Prioriteit Deze maatregel zal zeker worden uitgevoerd.

Maatregel M19

Omschrijving Treffen van maatregelen (verschillende saneringsvarianten) als vervolg op de lopende in-situ bodemsanering.

Prioriteit Dit is een voorwaardelijke maatregel: uitvoering van de maatregelen is afhankelijk van nadere besluitvorming.

Maatregel M20

Omschrijving Uitvoeren van een afvalpreventie-onderzoek

Prioriteit Dit is een zekere maatregel.

Maatregel M21

Omschrijving: Het uitsluitend gebruiken van oppervlaktewater voor de productie van demiwater.

Prioriteit: Deze maatregel is voorwaardelijk op dit moment loopt een onderzoek bij de Flevocentrale, naar aanleiding van de resultaten hiervan wordt bepaald of deze maatregel voor Centrale Gelderland mogelijk is.

7. Actieplan

Samenvattend gaat EPON bij de Centrale Gelderland in de periode 2001 – 2005 de volgende milieuprojecten uitvoeren. Hierbij ligt het accent op het verminderen van de luchtmissies (conform de hiervoor opgestelde landelijke afspraken) en het verder verbeteren van het milieuzorgsysteem.

Milieuzorg:

opstellen jaarlijks milieuplan t.b.v. continue verbetering van milieuzorgsysteem
interne controle op good-house keeping voorschriften, o.a. ter beheersing en mogelijke vermindering van de lokale milieubelasting
verder optimaliseren van de externe milieucommunicatie.

Luchtemissies:

CO₂-reductie: er zal een studie worden uitgevoerd naar maatregelen om het rendement van de CG13 te verhogen. Deze studie zal worden gekoppeld aan het toetreden van EPON tot het convenant "benchmarking energie efficiency". In het kader hiervan zal een energie-efficiency-plan worden opgesteld en ingevoerd.

CO₂- reductie: het bijstoken van biomassa op de Centrale Gelderland zal worden uitgebreid;

CO-reductie: er zal een studie worden uitgevoerd naar vermindering van de CO-emissie. Als de studie positief uitvalt zullen de maatregelen worden ingevoerd:
er zullen in de toekomst geen koelinstallaties meer worden aangeschaft die freon bevatten;
vervanging van halon, dat nu in diverse blusinstallaties zit, door een ander blusmiddel per 1 januari 2003 zal onderzocht worden en zo nodig/ mogelijk uitgevoerd worden;

Bodem:

afhankelijk van de besluitvorming zal een nader vervolg zal worden gegeven aan de lopende in situ- bodemsanering en het bodemonderzoek op het sloofterrein.
er zal een bodemrisico-inventarisatie worden uitgevoerd;

Verminderen van afvalstoffen:

er zal een onderzoek worden uitgevoerd naar de vermindering van afvalstoffen (preventie-onderzoek)

Vermindering van grondstoffen:

het gebruik van water uit de Waal voor de bereiding van demi-water wordt onderzocht.

In onderstaand overzicht is een planning gegeven voor de uitvoering van de maatregelen. Deze planning betreft de zekere maatregelen. Daarnaast worden de onderzoeken opgenomen die zeker worden uitgevoerd, maar waarvan de implementatie van daaruit voortvloeiende maatregelen voorwaardelijk is. Bij deze maatregelen is duidelijk aangegeven dat het studies betreft.

Maatregel	2001	2002	2003	2004
M1: jaarlijks opstellen milieuplan	X	X	X	X
M2: interne handhaving good housekeeping maatregelen	X	X		
M3: optimaliseren externe milieucommunicatie	X	X		
M5: in de toekomst geen koelinstallaties met freon meer aanschaffen	X	X	X	X
M6: vervanging halon in blusinstallaties (studie)	X	X		
M7: rendementsverbetering CG13 (studie)		X	X	
M9: uitbreiding bijstoken biomassa	X			
M10: reductie CO emissie (studie)		X		
M18: uitvoeren bodemrisico inventarisatie en evaluatie		X		
M 20: afvalpreventie-onderzoek			X	
M21: gebruik oppervlaktewater voor demiwaterbereiding (studie)	X	X		